

Usmernenia

Usmernenia 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov

Verzia 2.0

Prijaté 7. júla 2021

História verzií

Verzia 2.0	7. júla 2021	Prijatie usmernení po verejnej konzultácii
Verzia 1.0	2. septembra 2020	Prijatie usmernení na účely verejnej konzultácie

ZHRNUTIE

Pojmy prevádzkovateľ, spoločný prevádzkovateľ a sprostredkovateľ zohrávajú kľúčovú úlohu pri uplatňovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov 2016/679, keďže sa s ich pomocou určuje, kto je zodpovedný za dodržiavanie rôznych pravidiel ochrany údajov a ako dotknuté osoby môžu uplatňovať svoje práva v praxi. Presný význam týchto pojmov a kritériá ich správneho výkladu musia byť dostatočne jasné a konzistentné v rámci celého Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP).

Pojmy prevádzkovateľ, spoločný prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sú *funkčné* pojmy v tom zmysle, že ich cieľom je rozdelenie zodpovednosti podľa skutočných úloh subjektov a *autonómne* pojmy v tom zmysle, že by sa mali vykladať najmä v súlade s právnymi predpismi EÚ o ochrane údajov.

Prevádzkovateľ

V zásade neexistuje žiadne obmedzenie druhu subjektu, ktorý môže plniť úlohu prevádzkovateľa, v praxi však ako prevádzkovateľ koná zvyčajne organizácia ako taká, a nie jednotlivец v rámci organizácie (napr. výkonný riaditeľ, zamestnanec alebo člen predstavenstva).

Prevádzkovateľ je subjekt, ktorý *rozhoduje* o určitých kľúčových prvkoch spracúvania. Existencia prevádzkovateľa [controllership] môže byť vymedzené zákonom alebo môže vyplývať z analýzy faktických prvkov alebo okolností prípadu. Určité spracovateľské činnosti možno považovať za prirodzene súvisiace s úlohou daného subjektu (vzťah zamestnávateľa voči zamestnancom, vydavateľa voči predplatiteľom alebo združenia voči jeho členom). V mnohých prípadoch môžu pri identifikácii prevádzkovateľa pomôcť zmluvné podmienky, hoci nie sú rozhodujúce za každých okolností.

Prevádzkovateľ určuje účely a prostriedky spracúvania, t. j. *prečo* a *ako* sa spracúvanie vykonáva. Prevádzkovateľ musí rozhodovať o účeloch ako aj o prostriedkoch. Niektoré praktickejšie aspekty vykonávania („iné ako základné [non-essential] prostriedky“) však možno ponechať na sprostredkovateľa. Prevádzkovateľ nemusí mať skutočne prístup k spracúvaným údajom, na to, aby bol považovaný za prevádzkovateľa.

Spoloční prevádzkovatelia

O spoločných prevádzkovateľoch možno uvažovať, ak je do spracúvania zapojený viac ako jeden aktér. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa zavádzajú osobitné pravidlá pre spoločných prevádzkovateľov a stanovuje sa rámec, ktorým sa riadi ich vzťah. Hlavným kritériom existencie spoločných prevádzkovateľov je spoločná účasť dvoch alebo viacerých subjektov na určovaní účelov a prostriedkov spracovateľskej operácie. Spoločná účasť môže mať formu *spoločného rozhodnutia* prijatého dvoma alebo viacerými subjektmi, alebo môže vyplývať zo *zbiehajúcich sa rozhodnutí* [converging decisions] dvoch alebo viacerých subjektov, ak sa tieto rozhodnutia navzájom dopĺňajú a sú potrebné na uskutočnenie spracúvania, keďže majú citeľný vplyv [tangible impact] na určenie účelov a prostriedkov spracúvania. Dôležitým kritériom je, že spracúvanie by nebolo možné bez účasti oboch strán v tom zmysle, že spracúvanie každou stranou je neoddeliteľné, t. j. neoddeliteľne prepojené. Spoločná účasť musí na jednej strane zahŕňať určenie účelov a na druhej aj určenie prostriedkov.

Sprostredkovateľ

Sprostredkovateľ je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorý spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa. Existujú dve základné podmienky kvalifikácie

ako sprostredkovateľa: ide o samostatný subjekt vo vzťahu k prevádzkovateľovi a tento subjekt spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa.

Sprostredkovateľ nesmie spracúvať údaje inak ako podľa pokynov prevádzkovateľa. Pokyny prevádzkovateľa môžu stále ponechávať určitú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o to, ako najlepšie slúžiť záujmom prevádzkovateľa, čo sprostredkovateľovi umožňuje vybrať najvhodnejšie technické a organizačné prostriedky. Sprostredkovateľ však porušuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ak koná nad rámec pokynov prevádzkovateľa a začne určovať svoje vlastné účely a prostriedky spracúvania. Sprostredkovateľ sa potom bude v súvislosti s daným spracúvaním považovať za prevádzkovateľa a môže podliehať sankciám za prekročenie pokynov prevádzkovateľa.

Vzťah medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom

Prevádzkovateľ môže využívať len takých sprostredkovateľov, ktorí poskytujú dostatočné záruky, že príjmu primerané technické a organizačné opatrenia, aby spracúvanie spĺňalo požiadavky všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Zohľadniť by sa tu mali prvky ako odborné znalosti sprostredkovateľa (napr. technické odborné znalosti bezpečnostných opatrení a porušení ochrany osobných údajov), spoľahlivosť sprostredkovateľa; zdroje sprostredkovateľa a dodržiavanie schváleného kódexu správania alebo certifikačného mechanizmu zo strany sprostredkovateľa.

Každé spracúvanie osobných údajov sprostredkovateľom sa musí riadiť zmluvou alebo iným právnym aktom, ktoré musia byť v písomnej podobe vrátane elektronickej podoby a musia byť záväzné. Prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sa môžu rozhodnúť, že si dohodnú svoju vlastnú zmluvu vrátane všetkých povinných prvkov alebo sa úplne alebo čiastočne spoľahnú na štandardné zmluvné doložky.

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa uvádzajú prvky, ktoré sa v dohode o spracúvaní musia stanoviť. V dohode o spracúvaní by sa však nemali len prevziať ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale mala by skôr obsahovať podrobnejšie, konkrétnejšie informácie o tom, ako budú požiadavky plnené a aká úroveň bezpečnosti sa vyžaduje pri spracúvaní osobných údajov, ktoré je predmetom dohody o spracúvaní.

Vzťah medzi spoločnými prevádzkovateľmi

Spoloční prevádzkovatelia transparentne určia a dohodnú sa na svojich príslušných zodpovednostiach za plnenie povinností podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pri určovaní svojich príslušných povinností musia zohľadniť najmä uplatňovanie práv dotknutých osôb a povinnosti poskytovať informácie. Okrem toho by sa rozdeľovanie zodpovedností malo týkať aj ďalších povinností prevádzkovateľov, napríklad pokiaľ ide o všeobecné zásady ochrany údajov, právny základ, bezpečnostné opatrenia, povinnosť oznamovať porušenia ochrany údajov, posúdenia vplyvu na ochranu údajov, využívanie sprostredkovateľov, prenosy do tretích krajín a kontakty s dotknutými osobami a dozornými orgánmi.

Každý spoločný prevádzkovateľ má povinnosť zabezpečiť si právny základ pre spracúvanie a aby sa údaje ďalej nespracúvali spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s účelmi, na ktoré ich pôvodne získal prevádzkovateľ, ktorý údaje poskytol.

Právna forma dohody medzi spoločnými prevádzkovateľmi sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov nestanovuje. V záujme právnej istoty a s cieľom zabezpečiť transparentnosť a zodpovednosť Európsky výbor pre ochranu údajov (EDPB) odporúča, aby sa takéto dohody uzatvárali vo forme záväzného dokumentu ako je zmluva alebo iný právne záväzný akt podľa práva EÚ alebo práva členského štátu, ktoré sa vzťahuje na prevádzkovateľov.

V dohode sa náležite zohľadnia príslušné úlohy spoločných prevádzkovateľov a ich vzťahy voči dotknutým osobám a základné časti tejto dohody sa poskytnú dotknutej osobe.

Bez ohľadu na podmienky dohody môžu dotknuté osoby uplatňovať svoje práva u každého spoločného prevádzkovateľa a voči každému spoločnému prevádzkovateľovi. Dozorné orgány nie sú viazané podmienkami dohody, či už v otázke kvalifikácie strán ako spoločných prevádzkovateľov alebo určeného kontaktného miesta.

OBSAH

ZHRNUTIE	3
ÚVOD.....	8
ČASŤ I – POJMY	9
1 VŠEOBECNÉ POZNÁMKY.....	9
2 VYMEDZENIE POJMU PREVÁDZKOVATEĽ	10
2.1 Vymedzenie pojmu prevádzkovateľ.....	10
2.1.1 „Fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt“	11
2.1.2 „Určí“	12
2.1.3 „Sám alebo spoločne s inými“	15
2.1.4 „Účely a prostriedky“	15
2.1.5 „Spracúvania osobných údajov“.....	18
3 VYMEDZENIE POJMU SPOLOČNÍ PREVÁDZKOVATELIA	19
3.1 Vymedzenie pojmu spoloční prevádzkovatelia	19
3.2 Existencia spoločných prevádzkovateľov	20
3.2.1 Všeobecné úvahy	20
3.2.2 Posúdenie spoločnej účasti	20
3.2.3 Situácie, v ktorých neexistujú spoloční prevádzkovatelia	25
4 VYMEDZENIE POJMU SPROSTREDKOVATEĽ.....	27
5 VYMEDZENIE POJMU TRETIA STRANA/PRÍJEMCA.....	30
ČASŤ II – DÔSLEDKY PRIDELENIA RÔZNYCH ÚLOH	32
1 VZŤAH MEDZI PREVÁDZKOVATEĽOM A SPROSTREDKOVATEĽOM	32
1.1 Výber sprostredkovateľa	33
1.2 Forma zmluvy alebo iného právneho aktu.....	33
1.3 Obsah zmluvy alebo iného právneho aktu	36
1.3.1 <i>Sprostredkovateľ musí spracúvať údaje len na základe zdokumentovaných pokynov prevádzkovateľa [článok 28 ods. 3 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].....</i>	<i>38</i>
1.3.2 <i>Sprostredkovateľ musí zabezpečiť, aby sa osoby oprávnené spracúvať osobné údaje zaviazali, že zachovajú dôvernosc informácií, alebo aby boli viazané vhodnou povinnosťou zachovávať dôvernosc informácií vyplývajúcou zo štatútu [článok 28 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].....</i>	<i>39</i>
1.3.3 <i>Sprostredkovateľ musí vykonať všetky požadované opatrenia podľa článku 32 [článok 28 ods. 3 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].</i>	<i>39</i>

1.3.4	<i>Sprostredkovateľ musí dodržiavať podmienky uvedené v článku 28 ods. 2 a 4 týkajúce sa zapojenia ďalšieho sprostredkovateľa [článok 28 ods. 3 písm. d) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].</i>	40
1.3.5	<i>Sprostredkovateľ musí pomáhať prevádzkovateľovi pri plnení jeho povinnosti reagovať na žiadosti o výkon práv dotknutej osoby [článok 28 ods. 3 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].</i>	40
1.3.6	<i>Sprostredkovateľ musí pomáhať prevádzkovateľovi pri zabezpečovaní dodržiavania povinností podľa článkov 32 až 36 [článok 28 ods. 3 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].</i>	41
1.3.7	<i>Po ukončení spracovateľských činností musí sprostredkovateľ na základe rozhodnutia prevádzkovateľa vymazať všetky osobné údaje alebo ich vrátiť prevádzkovateľovi a vymazať existujúce kópie [článok 28 ods. 3 písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].</i>	42
1.3.8	<i>Sprostredkovateľ musí prevádzkovateľovi poskytnúť všetky informácie potrebné na preukázanie splnenia povinností stanovených v článku 28 a umožní audity, ako aj kontroly vykonávané prevádzkovateľom alebo iným auditorom, ktorého poveril prevádzkovateľ, a prispieva k nim [článok 28 ods. 3 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].</i>	43
1.4	Pokyny porušujúce právne predpisy o ochrane údajov	44
1.5	Sprostredkovateľ, ktorý určuje účely a prostriedky spracúvania	44
1.6	Ďalší sprostredkovatelia	44
2	DÔSLEDKY EXISTENCIE SPOLOČNÝCH PREVÁDZKOVATEĽOV	46
2.1	Transparentné určenie príslušných zodpovedností spoločných prevádzkovateľov za plnenie povinností podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov	46
2.2	Rozdelenie zodpovedností sa musí uskutočniť prostredníctvom dohody	48
2.2.1	Forma dohody	48
2.2.2	Povinnosti voči dotknutým osobám	49
2.3	Povinnosti voči orgánom pre ochranu osobných údajov	51

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 70 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“ alebo „nariadenie“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na jej prílohu XI a protokol 37, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018,¹

so zreteľom na článok 12 a článok 22 svojho rokovacieho poriadku,

keďže prípravné práce na týchto usmerneniach zahŕňali získavanie informácií od zainteresovaných strán, a to písomne aj na podujatí s účasťou zainteresovaných strán, s cieľom identifikovať tie najnaliehavejšie výzvy,

PRIJAL TIETO USMERNENIA:

ÚVOD

1. Cieľom tohto dokumentu je poskytnúť usmernenie k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa pravidiel všeobecného nariadenia o ochrane údajov týkajúcich sa vymedzenia pojmov v článku 4 a ustanovení o povinnostiach v kapitole IV. Hlavným zámerom je objasniť význam pojmov a objasniť rôzne úlohy a rozdelenie zodpovednosti medzi týmito aktérmi.
2. Pojem prevádzkovateľ a jeho interakcia s pojmom sprostredkovateľa zohrávajú kľúčovú úlohu pri uplatňovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov, keďže sa s ich pomocou určuje, kto je zodpovedný za dodržiavanie rôznych pravidiel ochrany údajov a ako dotknuté osoby môžu uplatňovať svoje práva v praxi. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa výslovne zavádza zásada zodpovednosti, t. j. prevádzkovateľ je zodpovedný za zásady spracúvania osobných údajov uvedené v článku 5 a musí byť schopný preukázať ich dodržiavanie. Okrem toho sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov zavádzajú aj konkrétnejšie pravidlá týkajúce sa využívania sprostredkovateľa (sprostredkovateľov) a niektoré ustanovenia o spracúvaní osobných údajov sa týkajú nielen prevádzkovateľov, ale aj sprostredkovateľov.
3. Je preto mimoriadne dôležité, aby presný význam týchto pojmov a kritériá ich správneho používania boli dostatočne jasné a spoločné pre celú Európsku úniu a EHP.
4. Pracovná skupina zriadená podľa článku 29 poskytla vo svojom stanovisku 1/2010 (WP169)² usmernenie k pojmom prevádzkovateľ/sprostredkovateľ s cieľom poskytnúť objasnenia a konkrétne príklady týchto pojmov. Od nadobudnutia účinnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa objavuje mnoho otázok o tom, do akej miery sa pojmy prevádzkovateľ a sprostredkovateľ a ich príslušné úlohy na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov zmenili. Otázky sa týkali najmä podstaty a dôsledkov pojmu spoločné prevádzkovateľstvo [joint controllership] (napr. ako sa stanovuje

¹ Odkazy na „členské štáty“ uvedené v tomto dokumente by sa mali chápať ako odkazy na „členské štáty EHP“.

² Stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 č. 1/2010 k pojmom „prevádzkovateľ“ a „spracovateľ“ [processor], prijaté 16. februára 2010, 264/10/EN, WP 169.

v článku 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a osobitných povinností sprostredkovateľov stanovených v kapitole IV (napr. ako sa stanovuje v článku 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Vzhľadom na to, že EDPB uznáva, že konkrétne uplatňovanie týchto pojmov si vyžaduje ďalšie objasnenie, považuje teraz za potrebné poskytnúť podrobnejšie a konkrétnejšie usmernenia s cieľom zabezpečiť konzistentný a harmonizovaný prístup v rámci celej EÚ a EHP. Tieto usmernenia nahrádzajú predchádzajúce stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 k týmto pojmom (WP169).

5. V časti I sa tieto usmernenia zaoberajú vymedzeniami pojmov prevádzkovateľ, spoloční prevádzkovatelia, sprostredkovateľ a tretia strana/príjemca. V časti II sa uvádzajú ďalšie usmernenia k dôsledkom súvisiacim s rôznymi úlohami prevádzkovateľa, spoločných prevádzkovateľov a sprostredkovateľa.

ČASŤ I – POJMY

1 VŠEOBECNÉ POZNÁMKY

6. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa v článku 5 ods. 2 výslovne zavádza zásada zodpovednosti, čo znamená, že:
 - prevádzkovateľ je *zodpovedný za súlad* so zásadami stanovenými v článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; a že
 - prevádzkovateľ musí *vedieť preukázať súlad* so zásadami stanovenými v článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Táto zásada je opísaná v stanovisku pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29³ a nebude ďalej podrobne rozoberaná.

7. Začlenením zásady zodpovednosti do všeobecného nariadenia o ochrane údajov ako ústrednej zásady sa zdôrazňuje, že prevádzkovatelia musia prijať primerané a účinné opatrenia a musia vedieť preukázať súlad.⁴
8. Zásada zodpovednosti bola ďalej rozpracovaná v článku 24, v ktorom sa uvádza, že prevádzkovateľ prijme vhodné technické a organizačné opatrenia, aby zabezpečil a bol schopný **preukázať**, že spracúvanie sa vykonáva v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov. Tieto opatrenia sa podľa potreby preskúmajú a aktualizujú. Zásada zodpovednosti sa zohľadňuje aj v článku 28, v ktorom sa stanovujú povinnosti prevádzkovateľa pri zapájaní sprostredkovateľa.
9. Zásada zodpovednosti sa týka priamo prevádzkovateľa. Niektoré konkrétnejšie pravidlá sa však týkajú prevádzkovateľov aj sprostredkovateľov, ako sú pravidlá týkajúce sa právomocí dozorných orgánov uvedené v článku 58. Prevádzkovateľom aj sprostredkovateľom sa v prípade nedodržania povinností stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, ktoré sa ich týkajú, môže uložiť pokuta, pričom prevádzkovatelia ako aj sprostredkovatelia majú povinnosť viesť a na požiadanie poskytnúť primeranú dokumentáciu, spolupracovať v prípade vyšetrovania a dodržiavať správne príkazy, z čoho im vyplýva priama zodpovednosť voči dozorným orgánom. Zároveň treba pripomenúť, že

³ Stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 č. 3/2010 k zásade zodpovednosti, prijaté 13. júla 2010, 00062/10/EN, WP 173.

⁴ Odôvodnenie 74 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

sprostredkovatelia musia vždy dodržiavať pokyny prevádzkovateľa a konať len na základe týchto pokynov.

10. Zásada zodpovednosti spolu s ostatnými konkrétnejšími pravidlami dodržiavania všeobecného nariadenia o ochrane údajov a rozdelenie zodpovednosti si preto vyžadujú vymedzenie jednotlivých úloh viacerých aktérov zapojených do spracovateľských činností.
11. Vo všeobecnosti je k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov potrebné pripomenúť, že sa v porovnaní so smernicou 95/46/ES nezmenili a že vo všeobecnosti kritériá pridelovania rôznych úloh zostávajú rovnaké.
12. Pojmy prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sú *funkčné* pojmy: ich cieľom je rozdeliť zodpovednosť podľa skutočných úloh strán.⁵ To znamená, že právne postavenie aktéra ako „prevádzkovateľa“ alebo „sprostredkovateľa“ sa musí v zásade určovať na základe jeho skutočných činností v konkrétnej situácii, a nie na základe formálneho určenia aktéra ako „prevádzkovateľa“ alebo „sprostredkovateľa“ (napr. v zmluve).⁶ To znamená, že rozdelenie úloh by zvyčajne malo vychádzať z analýzy faktických prvkov alebo okolností prípadu a preto nie je možné sa na ňom dohodnúť.
13. Pojmy prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sú taktiež *autonómne* pojmy v tom zmysle, že hoci sa prevádzkovateľ môže identifikovať za pomoci externých právnych zdrojov, výklad by sa mal vykonávať najmä v súlade s právnymi predpismi EÚ o ochrane údajov. Pojem prevádzkovateľ by nemal byť dotknutý inými – niekedy kolidujúcimi alebo prekrývajúcimi sa – pojmami v iných oblastiach práva, ako je napríklad tvorca alebo nositeľ práv v oblasti práv duševného vlastníctva alebo práva hospodárskej súťaže.
14. Keďže základným cieľom pridelenia úlohy prevádzkovateľa je zabezpečiť zodpovednosť a účinnú a komplexnú ochranu osobných údajov, pojem „prevádzkovateľ“ by sa mal vykladať dostatočne široko, pričom by sa mala v čo najväčšej miere uprednostňovať účinná a úplná ochrana dotknutých osôb⁷, aby sa zabezpečil plný účinok právnych predpisov EÚ o ochrane údajov, predišlo medzerám a zabránilo možnému obchádzaniu pravidiel a zároveň pri tom nebola zmenšená úloha sprostredkovateľa.

2 VYMEDZENIE POJMU PREVÁDZKOVATEĽ

2.1 Vymedzenie pojmu prevádzkovateľ

15. Prevádzkovateľ je vymedzený v článku 4 bod 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov ako

„fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorý sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov; v prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve Únie alebo v práve členského štátu, možno

⁵ Stanovisko pracovnej skupinyzriadenej podľa článku 29 č. 1/2010, WP 169, s. 9.

⁶ Pozri aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci Jehovahi svedkovia, C-25/17, ECLI:EU:C:2018:57, bod 68 („Na účely určenia „prevádzkovateľa“ v zmysle smernice 95/46 sa [...] prikláňam k názoru, že nadmerný formalizmus by umožnil ustanovenia smernice 95/46 ľahko obísť, a preto je pri posúdení [...] potrebné oprieť sa o skôr faktickú než formálnu analýzu.“)

⁷ SDEÚ, vec C-131/12, Google Spain SL a Google Inc./Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González, rozsudok z 13. mája 2014, bod 34; SDEÚ, vec C-210/16, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, rozsudok z 5. júna 2018, bod 28; SDEÚ, vec C-40/17, Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV, rozsudok z 29. júla 2019, bod 66.

prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v práve Únie alebo v práve členského štátu“.

16. Vymedzenie pojmu „prevádzkovateľ“ obsahuje päť hlavných základných prvkov, ktoré sa na účely týchto usmernení analyzujú osobitne. Ide o tieto prvky:
- „fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt“
 - „určí“
 - „sám alebo spoločne s inými“
 - „účely a prostriedky“
 - „spracúvania osobných údajov“.

2.1.1 „Fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt“

17. Prvý základný prvok sa týka typu subjektu, ktorý môže byť prevádzkovateľom. Podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže byť prevádzkovateľom „fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt“. To znamená, že v zásade neexistuje žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o typ subjektu, ktorý môže prevziať úlohu prevádzkovateľa. Môže to byť organizácia, ale aj jednotlivec alebo skupina jednotlivcov.⁸ V praxi však zvyčajne koná ako prevádzkovateľ v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov organizácia a nie jednotlivec, ktorý je jej súčasťou (napr. výkonný riaditeľ, zamestnanec alebo člen predstavenstva). Pokiaľ ide o spracúvanie údajov v rámci skupiny spoločností, osobitnú pozornosť treba venovať otázke, či prevádzkareň [establishment] môže konať ako prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, napr. pri spracúvaní údajov v mene materskej spoločnosti.
18. Spoločnosti a orgány verejnej moci niekedy určia konkrétnu osobu zodpovednú za vykonávanie spracovateľskej činnosti. Aj keď je na zabezpečenie dodržiavania pravidiel ochrany údajov vymenovaná konkrétna fyzická osoba, táto osoba nebude prevádzkovateľom, ale bude konať v mene právneho subjektu (spoločnosti alebo orgánu verejnej moci), ktorý bude v konečnom dôsledku ako prevádzkovateľ zodpovedný za prípadné porušenie pravidiel. Rovnako platí aj, že ak je určité oddelenie alebo útvar organizácie operatívne zodpovedný za zabezpečenie súladu pri určitej spracovateľskej činnosti, neznamená to, že toto oddelenie alebo útvar (namiesto organizácie ako celku) sa stáva prevádzkovateľom.

Príklad:

Marketingové oddelenie spoločnosti ABC začína reklamnú kampaň na propagáciu výrobkov spoločnosti ABC. Marketingové oddelenie rozhoduje o povahe kampane, o prostriedkoch, ktoré sa použijú (e-mail, sociálne médiá...), o tom, na ktorých zákazníkov sa zamerať a aké údaje použiť na dosiahnutie čo najväčšieho úspechu kampane. Aj keď marketingové oddelenie koná značne nezávisle, v zásade sa za prevádzkovateľa považuje spoločnosť ABC, keďže reklamnú kampaň začína táto spoločnosť a uskutočňuje sa v sfére jej obchodných činností a na jej účely.

⁸ Na príklad vo svojom rozsudku vo veci Jehovovi svedkovia, C-25/17, ECLI:EU:C:2018:551, bod 75, SDEÚ dospel k záveru, že náboženská spoločnosť Jehovovi svedkovia spoločne s jej členmi konala ako prevádzkovateľ. Rozsudok vo veci Jehovovi svedkovia, C-25/17, ECLI:EU:C:2018:551, bod 75.

19. V zásade sa pri každom spracúvaní osobných údajov, ktoré v rámci činností organizácie uskutočňujú zamestnanci, môže predpokladať, že sa uskutočňuje pod kontrolou tejto organizácie.⁹ Za výnimočných okolností sa však môže stať, že zamestnanec sa rozhodne použiť osobné údaje na svoje vlastné účely, čím neoprávnené prekročí právomoc, ktorá mu bola zverená. (napr. na založenie vlastnej spoločnosti a podobne). Povinnosťou organizácie ako prevádzkovateľa je preto zabezpečiť, aby boli prijaté primerané technické a organizačné opatrenia vrátane napr. odbornej prípravy a informovania zamestnancov s cieľom zabezpečiť súlad so všeobecným nariadením o ochrane údajov.¹⁰

2.1.2 „Určí“

20. Druhý základný prvok pojmu prevádzkovateľa sa týka *vplyvu* prevádzkovateľa na spracúvanie na základe *uplatňovania rozhodovacej právomoci*. Prevádzkovateľ je subjekt, ktorý *rozhoduje* o určitých kľúčových prvkoch spracúvania. Toto prevádzkovateľstvo môže byť vymedzené zákonom alebo môže vyplývať z analýzy faktických prvkov alebo okolností prípadu. Je potrebné preskúmať konkrétne príslušné spracovateľské operácie a pochopiť, kto ich určuje, a to najskôr na základe zváženia týchto otázok: „Prečo sa toto spracúvanie uskutočňuje?“ a „Kto rozhodol, že spracúvanie by sa malo uskutočniť na konkrétny účel?“.

Okolnosti vedúce ku vzniku kontroly

21. Vzhľadom na to, že pojem prevádzkovateľ je funkčným pojmom, je preto založený skôr na **faktickej než formálnej analýze**. Na uľahčenie analýzy sa pri usmernení a zjednodušení tohto postupu môžu použiť určité jednoduché pravidlá a praktické predpoklady. Vo väčšine prípadov možno „rozhodujúci subjekt“ ľahko a jasne identifikovať na základe určitých právnych a/alebo skutkových okolností, z ktorých možno za normálnych okolností vyvodiť „vplyv“, pokiaľ z iných prvkov nevyplýva opak. Rozlišujú sa dve kategórie situácií: 1. kontrola vyplývajúca z *právnych predpisov*; a 2. kontrola vyplývajúca zo *skutočného vplyvu*.

1) Kontrola vyplývajúca z právnych predpisov

22. V určitých prípadoch kontrolu možno odvodiť z explicitnej právomoci [legal competence], napr. keď sa prevádzkovateľ alebo osobitné kritériá na jeho vymenovanie určujú vo vnútroštátnom práve alebo práve Únie. V článku 4 bod 7 sa uvádza, že „v prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve Únie alebo v práve členského štátu, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v práve Únie alebo v práve členského štátu.“ Hoci sa v článku 4 bod 7 odkazuje na „prevádzkovateľa“ len v jednotnom čísle, EDPB sa domnieva, že podľa práva Únie alebo členského štátu môže byť možné určiť viac ako jedného prevádzkovateľa, pravdepodobne aj ako spoločných prevádzkovateľov.
23. Ak bol prevádzkovateľ výslovne určený právnym predpisom, bude to rozhodujúce pri určovaní toho, kto ako prevádzkovateľ koná. Predpokladá sa tu, že zákonodarca určil za prevádzkovateľa subjekt, ktorý má skutočnú schopnosť vykonávať kontrolu. V niektorých krajinách sa vo vnútroštátnom práve stanovuje, že orgány verejnej moci sú zodpovedné za spracúvanie osobných údajov v rámci plnenia svojich povinností.
24. Častejšie sa však namiesto priameho vymenovania prevádzkovateľa alebo stanovenia kritérií na jeho vymenovanie v právnych predpisoch stanoví úloha alebo uloží povinnosť zbierať a spracúvať určité

⁹ Zamestnanci, ktorí majú prístup k osobným údajom v rámci organizácie, sa vo všeobecnosti nepovažujú za „prevádzkovateľov“ alebo „sprostredkovateľov“, ale za „osoby konajúce na základe poverenia prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa“ v zmysle článku 29 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

¹⁰ Článok 24 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

údaje. V týchto prípadoch je účel spracúvania často určený právnym predpisom. Prevádzkovateľom je zvyčajne subjekt, ktorý právny predpis určil na vykonanie tohto účelu, t. j. tejto verejnej úlohy. Ide napríklad o prípad, keď subjekt poverený určitými verejnými úlohami (napr. sociálne zabezpečenie), ktoré nemožno splniť bez získavania aspoň niektorých osobných údajov, vytvorí databázu alebo register na plnenie týchto verejných úloh. V takom prípade sa v právnych predpisoch, hoci nepriamo, stanovuje, kto je prevádzkovateľom. Vo všeobecnosti môže právny predpis uložiť verejným alebo súkromným subjektom aj povinnosť uchovávať alebo poskytovať určité údaje. Tieto subjekty sa potom zvyčajne považujú za prevádzkovateľov pri spracúvaní, ktoré je nevyhnutné na vykonanie tejto povinnosti.

Príklad: Právne ustanovenia

Vo vnútroštátnom práve krajiny A sa stanovuje povinnosť orgánov miestnej samosprávy poskytovať sociálne dávky ako sú mesačné platby občanom v závislosti od ich finančnej situácie. Orgány miestnej samosprávy musia získavať a spracúvať údaje o finančnej situácii žiadateľov, aby bolo možné vykonať tieto platby. Hoci sa v právnych predpisoch výslovne nestanovuje, že orgány miestnej samosprávy sú pri tomto spracúvaní prevádzkovateľmi, implicitne to z právnych ustanovení vyplýva.

2) Kontrola vyplývajúca zo skutočného vplyvu

25. Ak kontrola nevyplýva z právnych ustanovení, musí sa subjekt ako prevádzkovateľ určiť na základe posúdenia skutkových okolností súvisiacich so spracúvaním. Pri rozhodovaní o tom, či určitý subjekt má rozhodujúci vplyv na spracúvanie príslušných osobných údajov je potrebné zohľadniť všetky relevantné skutkové okolnosti.
26. Potreba posúdenia skutkových okolností okrem toho znamená, že úloha prevádzkovateľa nevyplýva z povahy subjektu, ktorý spracúva údaje, ale z jeho konkrétnych činností v konkrétnom kontexte. Inými slovami, jeden a ten istý subjekt môže v prípade určitých spracovateľských operácií konať ako prevádzkovateľ a zároveň v prípade iných ako sprostredkovateľ, pričom jeho určenie ako prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa sa musí posúdiť vo vzťahu ku každej konkrétnej spracovateľskej činnosti.
27. V praxi sa určité spracovateľské činnosti môžu považovať za prirodzene súvisiace s úlohou alebo činnosťami subjektu, ktorý v konečnom dôsledku znáša zodpovednosť z hľadiska ochrany údajov. Dôvodom môžu byť všeobecnejšie právne ustanovenia alebo zaužívaná právna prax v rôznych oblastiach (občianske právo, obchodné právo, pracovné právo atď.). V tomto prípade pri identifikácii prevádzkovateľa pomôžu už existujúce tradičné úlohy a odborné znalosti, ktoré zvyčajne znamenajú určitú zodpovednosť, napríklad: zamestnávateľ v súvislosti so spracúvaním osobných údajov o svojich zamestnancoch, vydavateľ, ktorý spracúva osobné údaje o svojich predplatiteľoch, alebo združenie, ktoré spracúva osobné údaje o svojich členoch alebo prispievateľoch. Ak subjekt vykonáva spracúvanie osobných údajov v rámci styku so svojimi vlastnými zamestnancami, zákazníkmi alebo členmi, vo všeobecnosti pôjde o subjekt, ktorý určuje účel a prostriedky súvisiace so spracúvaním, a preto koná ako prevádzkovateľ v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Príklad: Advokátske kancelárie

Spoločnosť ABC poverí advokátsku kanceláriu, aby ju zastupovala v spore. Na splnenie tejto úlohy musí advokátska kancelária spracúvať osobné údaje súvisiace s prípadom. Dôvodom spracúvania osobných údajov je poverenie advokátskej kancelárie zastupovať klienta pred súdom. V tomto poverení sa však osobitne neuvádza spracúvanie osobných údajov. Advokátska kancelária koná do veľkej miery

nezávisle, napríklad pri rozhodovaní o tom, ktoré informácie sa majú použiť a ako ich používať, a klientska spoločnosť neposkytla pokyny týkajúce sa spracúvania osobných údajov. Spracúvanie, ktoré advokátska kancelária vykonáva s cieľom splniť úlohu právneho zástupcu spoločnosti, preto súvisí s funkčnou úlohou advokátskej kancelárie, takže sa pri tomto spracúvaní považuje za prevádzkovateľa.

Príklad: Telekomunikační operátori¹¹:

Poskytovanie elektronických komunikačných služieb, ako je služba elektronickej pošty, zahŕňa spracúvanie osobných údajov. Poskytovateľ takýchto služieb sa zvyčajne považuje za prevádzkovateľa vo vzťahu k spracúvaniu osobných údajov, ktoré sú potrebné na poskytovanie služby ako takej (napr. prevádzkové a fakturačné údaje). Ak jediným účelom a úlohou poskytovateľa je umožniť doručenie e-mailových správ, poskytovateľ sa nebude považovať za prevádzkovateľa vo vzťahu k osobným údajom obsiahnutým v samotnej správe. Za prevádzkovateľa vo vzťahu k osobným údajom obsiahnutým v správe sa zvyčajne považuje osoba, od ktorej správa pochádza, a nie poskytovateľ služieb ponúkajúci službu prenosu [transmission service].

28. V mnohých prípadoch môže posúdenie zmluvných podmienok medzi rôznymi zúčastnenými stranami uľahčiť určenie toho, ktorá strana koná (alebo ktoré strany konajú) ako prevádzkovateľ. Aj keď sa v zmluve neuvádza, kto je prevádzkovateľom, môže obsahovať dostatočné informácie na vyvodenie záveru o tom, kto plní rozhodovaciu úlohu, pokiaľ ide o účely a prostriedky spracúvania. Zmluva takisto môže obsahovať výslovné vyhlásenie o totožnosti prevádzkovateľa. Ak neexistuje dôvod pochybovať o tom, že dané vyhlásenie presne zodpovedá skutočnosti, nič nebráni dodržiavaniu zmluvných podmienok. Zmluvné podmienky však nie sú rozhodujúce za každých okolností, pretože by sa tým zmluvným stranám umožnilo jednoducho rozdeliť zodpovednosť podľa vlastnej úvahy. Nie je možné stať sa prevádzkovateľom, ani sa vyhnúť povinnostiam prevádzkovateľa jednoduchým preformulovaním zmluvy, ak zo skutkových okolností vyplýva niečo iné.
29. Ak jedna strana v skutočnosti rozhoduje o tom, prečo a ako sa osobné údaje spracúvajú, táto strana bude prevádzkovateľom aj v prípade, že sa v zmluve uvádza, že je sprostredkovateľom. Podobne sa subjekt nepovažuje z hľadiska právnych predpisov o ochrane údajov za sprostredkovateľa len preto, že v obchodnej zmluve sa používa pojem „subdodávateľ“.¹²
30. V súlade s faktickým prístupom, slovo „určí“ znamená, že prevádzkovateľom je subjekt, ktorý skutočne má rozhodujúci vplyv [decisive influence] na účely a prostriedky spracúvania. Zvyčajne sa v dohode so sprostredkovateľom stanovuje, kto je určujúca strana (prevádzkovateľ) a kto je poverená strana (sprostredkovateľ). Aj keď sprostredkovateľ ponúka službu, ktorá je vopred osobitne vymedzená, prevádzkovateľovi sa musí predložiť podrobný opis služby a musí prijať konečné rozhodnutie o aktívnom schválení spôsobu, akým sa spracúvanie vykonáva, a v prípade potreby požiadať o zmeny. Okrem toho sprostredkovateľ nemôže neskôr zmeniť základné prvky spracúvania bez súhlasu prevádzkovateľa.

Príklad: štandardizovaná služba cloudového úložiska

Veľký poskytovateľ cloudových úložísk ponúka svojim zákazníkom možnosť uchovávať veľké objemy osobných údajov. Služba je úplne štandardizovaná, pričom zákazníci majú len minimálnu alebo žiadnu

¹¹ EDPB sa domnieva, že tento príklad, ktorý bol predtým zahrnutý v odôvodnení 47 smernice 95/46/ES, je naďalej relevantný aj v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

¹² Pozri napr. Stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 č. 10/2006 k spracúvaniu osobných údajov Spoločnosťou pre celosvetovú medzibankovú finančnú telekomunikáciu (SWIFT), 22. novembra 2006, WP 128, s. 11.

možnosť prispôbiť si službu. Podmienky zmluvy určuje a vypracúva jednostranne poskytovateľ cloudových služieb a poskytuje ich zákazníkovi v podobe „ber alebo nechaj tak“. Spoločnosť X sa rozhodne využiť poskytovateľa cloudových služieb na uchovávanie osobných údajov týkajúcich sa jej zákazníkov. Spoločnosť X sa bude naďalej považovať za prevádzkovateľa vzhľadom na jej rozhodnutie využiť tohto konkrétneho poskytovateľa cloudových služieb na spracúvanie osobných údajov na jej účely. Pokiaľ poskytovateľ cloudových služieb nespracúva osobné údaje na vlastné účely a uchováva údaje výlučne v mene svojich zákazníkov a v súlade s pokynmi, poskytovateľ služieb sa bude považovať za sprostredkovateľa.

2.1.3 „Sám alebo spoločne s inými“

31. V článku 4 bod 7 sa uznáva, že „účely a prostriedky“ spracúvania môže určiť viac ako jeden aktér. Uvádza sa tu, že prevádzkovateľ je aktér, ktorý „sám alebo spoločne s inými“ určuje účely a prostriedky spracúvania. To znamená, že pri tom istom spracúvaní môžu ako prevádzkovatelia konať viaceré subjekty, pričom na každého z nich sa potom vzťahujú príslušné ustanovenia o ochrane údajov. Organizácia preto môže byť stále prevádzkovateľom, aj keď neprijíma všetky rozhodnutia o účeloch a prostriedkoch. Kritériá týkajúce sa spoločného prevádzkovateľstva a rozsahu, v akom dvaja alebo viacerí aktéri spoločne vykonávajú kontrolu, môžu mať rôzne formy, ako sa objasňuje ďalej v texte.¹³

2.1.4 „Účely a prostriedky“

32. Štvrtý základný prvok vymedzenia pojmu prevádzkovateľa sa vzťahuje na predmet prevádzkovateľovho vplyvu, konkrétne na „účely a prostriedky“ spracúvania. Predstavuje podstatnú časť pojmu prevádzkovateľ: čo by subjekt mal určovať, aby sa mohol považovať za prevádzkovateľa.
33. V slovníkoch sa „účel“ definuje ako „predpokladaný výsledok, ktorým sa majú riadiť alebo riadia vaše plánované činnosti“ a „prostriedky“ ako „spôsob dosiahnutia výsledku alebo dosiahnutia cieľa“.
34. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa stanovuje, že údaje musia byť získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi. Určenie „účelov“ spracúvania a „prostriedkov“ na ich dosiahnutie je preto mimoriadne dôležité.
35. Určenie účelov a prostriedkov znamená rozhodnutie o otázke „prečo“ a „ako“ vo vzťahu k spracúvaniu:¹⁴ vzhľadom na konkrétnu spracovateľskú operáciu je prevádzkovateľom aktér, ktorý určil, *prečo* sa spracúvanie uskutočňuje (t. j. „na aký účel“; alebo „prečo“) a *ako* sa tento cieľ dosiahne (t. j. aké prostriedky sa použijú na dosiahnutie tohto cieľa). Fyzická alebo právnická osoba, ktorá má takýto vplyv na spracúvanie osobných údajov, sa tak zúčastňuje na určovaní účelov a prostriedkov tohto spracúvania v súlade s vymedzením pojmu uvedeným v článku 4 bod 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.¹⁵
36. Prevádzkovateľ musí rozhodnúť o účele a prostriedkoch spracúvania, ako sa uvádza ďalej. Prevádzkovateľ preto nemôže rozhodnúť len o určení účelu. Musí rozhodnúť aj o prostriedkoch spracúvania. Naopak, strana konajúca ako sprostredkovateľ nikdy nemôže určiť účel spracúvania.
37. V praxi z toho vyplýva, že ak prevádzkovateľ zapojí sprostredkovateľa, aby vykonal spracúvanie v jeho mene, často to znamená, že sprostredkovateľ musí byť schopný sám prijať určité rozhodnutia o tom,

¹³ Pozri časť I oddiel 3 („Vymedzenie pojmu spoloční prevádzkovatelia“).

¹⁴ Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, ECLI:EU:C:2017:796, bod 46.

¹⁵ Rozsudok vo veci *Jehovovi svedkovia*, C-25/17, ECLI:EU:C:2018:551, bod 68.

ako vykonávať spracúvanie. EDPB uznáva, že sprostredkovateľ môže mať určitý priestor na voľnú úvahu aj preto, aby mohol prijímať niektoré rozhodnutia v súvislosti so spracúvaním. V tejto súvislosti je potrebné poskytnúť usmernenie o tom, aká **úroveň vplyvu** na „prečo“ a „ako“ by mala viesť k určeniu subjektu ako prevádzkovateľa a do akej miery môže sprostredkovateľ prijímať vlastné rozhodnutia.

38. Keď jeden subjekt jasne určí účely a prostriedky a poverí iný subjekt spracovateľskými činnosťami, pri ktorých sa vykonávajú jeho podrobné pokyny, situácia je jednoduchá a niet pochyb o tom, že druhý subjekt by sa mal považovať za sprostredkovateľa, zatiaľ čo prvý subjekt je prevádzkovateľ.

Základné [essential] vs. iné ako základné [non-essential] prostriedky

39. Nie je jasné, kde sa má určiť hranica medzi rozhodnutiami, ktoré sú vyhradené pre prevádzkovateľa, a rozhodnutiami, ktoré môžu byť ponechané na uváženie sprostredkovateľa. Rozhodnutia o účele spracúvania jednoznačne prijíma vždy prevádzkovateľ.
40. Pokiaľ ide o určenie prostriedkov, možno rozlišovať medzi základnými a inými ako základnými prostriedkami. „Základné prostriedky“ sú tradične a zo svojej podstaty vyhradené pre prevádzkovateľa. Zatiaľ čo iné ako základné prostriedky môže určiť aj sprostredkovateľ, základné prostriedky určuje prevádzkovateľ. „Základné prostriedky“ sú prostriedky, ktoré úzko súvisia s účelom a rozsahom spracúvania, ako je druh spracúvaných osobných údajov („*ktoré údaje sa spracúvajú?*“), doba spracúvania („*ako dlho sa majú spracúvať?*“), kategórie príjemcov („*kto k nim má mať prístup?*“) a kategórie dotknutých osôb („*koho osobné údaje sa spracúvajú?*“). Spolu s účelom spracúvania sú základné prostriedky úzko spojené s otázkou, či je spracúvanie zákonné, nevyhnutné a primerané. „Iné ako základné prostriedky“ sa týkajú praktickejších aspektov vykonávania, ako je výber konkrétneho typu hardvéru alebo softvéru alebo podrobných bezpečnostných opatrení, o ktorých môže rozhodnúť sprostredkovateľ.

Príklad: Mzdové účtovníctvo

Zamestnávateľ A poverí inú spoločnosť, aby zabezpečovala výplatu miezd jeho zamestnancom. Zamestnávateľ A vydá jasné pokyny o príjemcoch platieb, sumách, lehotách, banke, ako dlho sa údaje majú uchovávať, aké údaje sa majú poskytnúť daňovému orgánu atď. V tomto prípade sa spracúvanie údajov vykonáva preto, aby spoločnosť A mohla vyplácať mzdy svojim zamestnancom a mzdový účtovník nesmie použiť údaje na žiadny vlastný účel. Spôsob, akým by mal mzdový účtovník vykonávať spracúvanie, je v podstate jasne a presne vymedzený. Mzdový účtovník však môže rozhodnúť o určitých podrobnostiach týkajúcich sa spracúvania, ako napríklad o tom, ktorý softvér sa použije, ako rozdeľovať prístup v rámci svojej vlastnej organizácie atď. Na jeho úlohe sprostredkovateľa to nič nemení, pokiaľ neporuší, ani neprekročí pokyny vydané spoločnosťou A.

Príklad: Bankové úhrady

Na základe pokynov zamestnávateľa A poskytuje mzdový účtovník banke B informácie, aby mohla vykonať platbu zamestnancom zamestnávateľa A. Táto činnosť zahŕňa spracúvanie osobných údajov bankou B, ktorú vykonáva na účely výkonu bankovej činnosti. V rámci tejto činnosti banka nezávisle od zamestnávateľa A rozhoduje o tom, ktoré údaje sa musia spracúvať na účely poskytovania tejto služby, ako dlho sa údaje musia uchovávať atď. Zamestnávateľ A nemôže mať žiadny vplyv na účel a prostriedky spracúvania údajov v banke B. Banka B sa preto považuje za prevádzkovateľa pri tomto spracúvaní a prenos [transmission] osobných údajov od mzdového účtovníka sa považuje za poskytnutie informácií medzi dvoma prevádzkovateľmi, od zamestnávateľa A banke B.

Príklad: Účtovníci

Zamestnávateľ A taktiež zamestná účtovnú spoločnosť C, aby vykonala audit účtovnej evidencie a na tento účel poskytne údaje o finančných transakciách (vrátane osobných údajov) spoločnosti C. Účtovná spoločnosť C spracúva tieto údaje bez podrobných pokynov od zamestnávateľa A. Účtovná spoločnosť C sa v súlade s právnymi ustanoveniami upravujúcimi náplň audítorských činností, ktoré vykonáva, rozhodne, že údaje, ktoré získava, sa budú spracúvať len na účely auditu zamestnávateľa A a určí, aké údaje potrebuje, aké kategórie osôb musia byť zaznamenané, ako dlho sa údaje majú uchovávať a aké technické prostriedky sa použijú. Za týchto okolností sa účtovná spoločnosť C považuje za prevádzkovateľa pri vykonávaní audítorských služieb pre zamestnávateľa A. Toto posúdenie sa však môže líšiť v závislosti od úrovne pokynov, ktoré zamestnávateľ A poskytol. V situácii, keď právny predpis nestanovuje osobitné povinnosti pre účtovnú spoločnosť a klientská spoločnosť poskytne veľmi podrobné pokyny na spracúvanie, by účtovná spoločnosť v skutočnosti konala ako sprostredkovateľ. Je možné rozlišovať medzi situáciou, keď sa spracúvanie vykonáva – v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi toto povolanie – ako súčasť hlavnej činnosti účtovnej spoločnosti, a keď je spracúvanie obmedzenejšou, vedľajšou úlohou, ktorá sa vykonáva v rámci činnosti klientskej spoločnosti.

Príklad: Hostingové služby

Zamestnávateľ A využíva hostingovú službu H na uchovávanie šifrovaných údajov na jej serveroch. Hostingová služba H nezisťuje, či údaje, ktoré uchováva, sú osobnými údajmi, ani nespracúva údaje iným spôsobom ako ich uchovávaním na svojich serveroch. Keďže uchovávanie je jedným z príkladov spracúvania osobných údajov, hostingová služba H spracúva osobné údaje v mene zamestnávateľa A, a preto je sprostredkovateľom. Zamestnávateľ A musí spoločnosti H poskytnúť potrebné pokyny a musí sa uzavrieť dohoda o spracúvaní údajov podľa článku 28, ktorá vyžaduje, aby spoločnosť H prijala technické a organizačné bezpečnostné opatrenia. Spoločnosť H musí pomáhať zamestnávateľovi A pri zabezpečovaní prijatia potrebných bezpečnostných opatrení a informovať ho v prípade akéhokoľvek porušenia ochrany osobných údajov.

41. Hoci rozhodnutia o iných ako základných prostriedkoch možno ponechať na sprostredkovateľa, prevádzkovateľ musí v dohode so sprostredkovateľom stanoviť určité prvky, ako napríklad – v súvislosti s požiadavkou bezpečnosti – pokyn na prijatie všetkých opatrení požadovaných podľa článku 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V dohode sa musí okrem toho uviesť, že sprostredkovateľ pomáha prevádzkovateľovi pri zabezpečovaní súladu napríklad s článkom 32. Prevádzkovateľ každopádne zostáva zodpovedný za prijatie primeraných technických a organizačných opatrení s cieľom zabezpečiť, že spracúvanie sa vykonáva v súlade s nariadením (článok 24) a vedieť to preukázať. Prevádzkovateľ pritom musí zohľadniť povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj riziká pre práva a slobody fyzických osôb. Preto musí byť prevádzkovateľ plne informovaný o prostriedkoch, ktoré sa používajú, aby mohol v tejto súvislosti prijať informované rozhodnutie. Na to, aby prevádzkovateľ vedel preukázať zákonnosť spracúvania, sa odporúča zdokumentovať minimálne potrebné technické a organizačné opatrenia v zmluve alebo inom právne záväznom nástroji medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom.

Príklad: Call centrum

Spoločnosť X sa rozhodne poveriť časťou svojich zákazníckych služieb externé call centrum. Call centru poskytne identifikovateľné údaje o nákupoch zákazníkov, ako aj kontaktné údaje. Call centrum používa vlastný softvér a IT infraštruktúru na správu osobných údajov zákazníkov spoločnosti X. Spoločnosť X

podpíše s poskytovateľom call centra dohodu o sprostredkovateľovi v súlade s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov po tom, ako stanoví, že technické a organizačné bezpečnostné opatrenia navrhnuté call centrom sú primerané príslušným rizikám a že call centrum spracúva osobné údaje len na účely spoločnosti X a v súlade s jej pokynmi. Spoločnosť X neposkytuje call centru žiadne ďalšie pokyny, pokiaľ ide o konkrétny softvér, ktorý sa má použiť, ani žiadne podrobné pokyny týkajúce sa osobitných bezpečnostných opatrení, ktoré sa majú prijať. V tomto prípade zostáva spoločnosť X prevádzkovateľom aj napriek skutočnosti, že call centrum určilo niektoré iné ako základné prostriedky spracúvania.

2.1.5 „Spracúvania osobných údajov“.

42. Účely a prostriedky, ktoré prevádzkovateľ určí, sa musia týkať „spracúvania osobných údajov“. V článku 4 bod 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa spracúvanie osobných údajov vymedzuje ako „operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súborom osobných údajov“. V dôsledku toho môže byť pojem prevádzkovateľ spájaný buď s jednou spracovateľskou operáciou, alebo so súborom operácií. V praxi to môže znamenať, že kontrola vykonávaná určitým subjektom sa môže vzťahovať na celé konkrétne spracúvanie, alebo sa môže obmedzovať len na určitú fázu spracúvania.¹⁶
43. V praxi sa spracúvanie osobných údajov, do ktorého je zapojených niekoľko aktérov, môže rozdeliť na niekoľko menších spracovateľských operácií, pre ktoré by každý aktér mohol určovať účely a prostriedky samostatne. Na druhej strane, séria alebo súbor spracovateľských operácií, do ktorých je zapojených niekoľko aktérov, sa môže uskutočniť na ten istý účel (účely), pričom v takom prípade je možné, že do spracúvania je zapojený jeden alebo viacero spoločných prevádzkovateľov. Inými slovami, je možné, že na „mikroúrovni“ rôzne spracovateľské operácie v reťazci pôsobia ako navzájom nesúvisiace, keďže každá z nich môže mať iný účel. Je však potrebné dvakrát skontrolovať, či by sa tieto spracovateľské operácie na „makroúrovni“ nemali považovať za „súbor operácií“, ktoré sledujú spoločný účel a používajú spoločne definované prostriedky.
44. Každý, kto sa rozhodne spracúvať údaje, musí zvážiť, či to zahŕňa osobné údaje, a ak áno, aké sú povinnosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Aktér sa bude považovať za „prevádzkovateľa“, aj keď sa úmyselne nezameriava na osobné údaje alebo sa nesprávne domnieva, že nespracúva osobné údaje.
45. Prevádzkovateľ nemusí mať skutočne prístup k údajom, ktoré sa spracúvajú.¹⁷ Ak niekto poverí [outsources] spracovateľskou činnosťou externý subjekt a má pritom rozhodujúci vplyv na účel a (základné) prostriedky spracúvania (napr. tým, že úpravou parametrov služby ovplyvní to, koho osobné údaje sa budú spracúvať) má sa považovať za prevádzkovateľa, hoci nikdy nebude mať skutočný prístup k údajom.

Príklad: Prieskum trhu 1

Spoločnosť ABC chce zistiť, ktoré typy spotrebiteľov budú mať najpravdepodobnejšie záujem o jej výrobky a na základe zmluvy poverí poskytovateľa služieb XYZ, aby príslušné informácie získal.

¹⁶ Rozsudok vo veci Fashion ID, C-40/17, ECLI:EU:C:2019:629, bod 74. „[A]ko to v podstate uviedol generálny advokát [...] fyzická alebo právnická osoba môže byť v zmysle článku 2 písm. d) smernice 95/46 prevádzkovateľom v spojení s inými osobami len za tie operácie spracovania osobných údajov, pri ktorých spoločne určuje účely a prostriedky spracovania. Naproti tomu [...] nemožno uvedenú fyzickú alebo právnickú osobu považovať za prevádzkovateľa v zmysle uvedeného ustanovenia za predchádzajúce alebo neskoršie operácie v postupe spracovania, pri ktorých neurčuje účely ani prostriedky.“

¹⁷ Rozsudok vo veci Wirtschaftsakademie, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388, bod 38.

Spoločnosť ABC poskytne spoločnosti XYZ pokyny týkajúce sa toho, o aký druh informácií má záujem, a poskytne zoznam otázok, ktoré sa majú položiť účastníkom prieskumu trhu.

Spoločnosť ABC dostáva od spoločnosti XYZ len štatistické informácie (napr. na identifikáciu spotrebiteľských trendov v jednotlivých regiónoch) a nemá prístup k samotným osobným údajom. Bola to však spoločnosť ABC, ktorá rozhodla, že spracúvanie by sa malo uskutočniť, spracúvanie sa vykonáva na jej účel a pre potreby jej činnosti a poskytla spoločnosti XYZ podrobné pokyny o tom, aké informácie sa majú získať. Spoločnosť ABC sa preto stále považuje za prevádzkovateľa, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje s cieľom získať ňou požadované informácie. Spoločnosť XYZ môže spracúvať údaje len na účely stanovené spoločnosťou ABC a v súlade s jej podrobnými pokynmi, a preto sa považuje za sprostredkovateľa.

Príklad: Prieskum trhu 2

Spoločnosť ABC chce zistiť, ktoré typy spotrebiteľov budú mať s najväčšou pravdepodobnosťou záujem o jej výrobky. Poskytovateľ služieb XYZ je agentúra pre prieskum trhu, ktorá získavala informácie o záujmoch spotrebiteľov formou rôznych dotazníkov, ktoré sa týkajú širokej škály produktov a služieb. Poskytovateľ služieb XYZ získal a analyzoval tieto údaje nezávisle podľa vlastnej metodiky bez toho, aby dostal pokyny od spoločnosti ABC. V odpovedi na žiadosť spoločnosti ABC poskytovateľ služieb XYZ vypracuje štatistické informácie, avšak bez toho, aby dostal akékoľvek ďalšie pokyny o tom, ktoré osobné údaje by sa mali spracúvať alebo ako ich spracúvať na účely vytvorenia týchto štatistík. V tomto prípade pôsobí poskytovateľ služieb XYZ ako jediný prevádzkovateľ, ktorý spracúva osobné údaje na účely prieskumu trhu a samostatne určuje prostriedky na tento účel. Spoločnosť ABC nemá v súvislosti s týmito spracovateľskými činnosťami žiadnu osobitnú úlohu ani zodpovednosť podľa právnych predpisov o ochrane údajov, keďže spoločnosť ABC dostáva anonymizované štatistiky a nie je zapojená do určovania účelov a prostriedkov spracúvania.

3 VYMEDZENIE POJMU SPOLOČNÍ PREVÁDZKOVATELIA

3.1 Vymedzenie pojmu spoloční prevádzkovatelia

46. Ak je do spracúvania zapojený viac ako jeden aktér, môžu byť vymedzení ako spoloční prevádzkovatelia.
47. Hoci tento pojem nie je nový a existoval už podľa smernice 95/46/ES, v článku 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa zavádzajú osobitné pravidlá pre spoločných prevádzkovateľov a stanovuje sa rámec, ktorým sa riadi ich vzťah. Okrem toho Súdny dvor Európskej únie (SDEÚ) v nedávnych rozsudkoch objasnil tento pojem a jeho dôsledky.¹⁸

¹⁸ Pozri najmä Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie, (C-210/16), Tietosuojavaltuutettu/Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta (C-25/17), Fashion ID GmbH & Co. KG/Verbraucherzentrale NRW eV (C-40/17). Treba poznamenať, že hoci tieto rozsudky vydal SDEÚ v súvislosti s výkladom pojmu spoloční prevádzkovatelia podľa smernice 95/46/ES, zostávajú v platnosti v kontexte všeobecného nariadenia o ochrane údajov, keďže prvky určujúce tento pojem podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov sú rovnaké ako v uvádzanej smernici.

48. Ako je ďalej uvedené v časti II oddiele 2, kvalifikácia za spoločných prevádzkovateľov bude mať dôsledky najmä z hľadiska rozdeľovania povinností súvisiacich s dodržiavaním pravidiel ochrany údajov, a to najmä pokiaľ ide o práva jednotlivcov.
49. Z tohto hľadiska je cieľom nasledujúceho oddielu poskytnúť usmernenie o pojme spoločných prevádzkovateľov v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov a judikatúrou SDEÚ s cieľom pomôcť subjektom pri určovaní prípadov, v ktorých možno konajú ako spoloční prevádzkovatelia, a pri uplatňovaní tohto pojmu v praxi.

3.2 Existencia spoločných prevádzkovateľov

3.2.1 Všeobecné úvahy

50. Vymedzenie pojmu prevádzkovateľ v článku 4 bod 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov predstavuje východiskový bod pre určenie existencie spoločných prevádzkovateľov. Úvahy v tejto časti teda priamo súvisia s úvahami uvedenými v oddiele o pojme prevádzkovateľ a dopĺňajú ich. V dôsledku čoho, by posudzovanie spoločného prevádzkovateľstva malo odzrkadľovať vyššie uvedené hodnotenie „samostatnej“ kontroly.
51. V článku 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa zohľadňuje vymedzenie pojmu podľa článku 4 bod 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že „*ak dvaja alebo viacerí prevádzkovatelia spoločne určia účely a prostriedky spracúvania, sú spoločnými prevádzkovateľmi*“. Všeobecnejšie povedané, spoloční prevádzkovatelia existujú vo vzťahu ku konkrétnej spracovateľskej činnosti v prípade, že rôzne strany *spoločne* určujú účel a prostriedky tejto spracovateľskej činnosti. Posúdenie existencie spoločných prevádzkovateľov si preto vyžaduje preskúmanie toho, či o určení účelov a prostriedkov, ktoré je charakteristické pre prevádzkovateľa, rozhoduje viac ako jedna strana. Výraz „spoločne“ sa musí vykladať ako výraz „spolu s“ alebo „nie samostatne“ v rôznych formách a kombináciách, ako je vysvetlené ďalej.
52. Posúdenie existencie spoločných prevádzkovateľov by sa malo vykonávať na základe faktickej, a nie formálnej analýzy skutočného vplyvu na účely a prostriedky spracúvania. Všetky existujúce alebo plánované opatrenia by sa mali porovnať so skutkovými okolnosťami vzťahu medzi stranami. Čisto formálne kritérium by nestačilo aspoň z dvoch dôvodov: v niektorých prípadoch by formálne vymenovanie spoločného prevádzkovateľa – dané napríklad právnym predpisom alebo zmluvou – chýbalo; v iných prípadoch nemusí formálne vymenovanie odrážať realitu dohody, ak by sa úloha prevádzkovateľa formálne zverila subjektu, ktorý v skutočnosti nie je schopný „určovať“ účely a prostriedky spracúvania.
53. Nie pri každom spracúvaní za účasti viacerých subjektov dochádza k vzniku spoločných prevádzkovateľov. Hlavným kritériom existencie spoločných prevádzkovateľov je **spoločná účasť dvoch alebo viacerých subjektov na určovaní účelov a prostriedkov** spracúvania. Konkrétnejšie, táto spoločná účasť musí zahŕňať určenie účelov aj určenie prostriedkov. Ak každý z týchto prvkov určujú všetky dotknuté subjekty, mali by sa považovať za spoločných prevádzkovateľov vo vzťahu k predmetnému spracúvaniu.

3.2.2 Posúdenie spoločnej účasti

54. Spoločná účasť na určovaní účelov a prostriedkov znamená, že viac ako jeden subjekt má rozhodujúci vplyv na to, či a ako sa spracúvanie uskutočňuje. V praxi môže mať spoločná účasť niekoľko rôznych foriem. Spoločná účasť môže mať napríklad formu **spoločného rozhodnutia** prijatého dvoma alebo

viacerými subjektmi alebo môže vyplývať zo **zbiehajúcich sa rozhodnutí** dvoch alebo viacerých subjektov týkajúcich sa účelov a základných prostriedkov.

55. Spoločná účasť, na základe *spoločného rozhodnutia*, znamená spoločné rozhodovanie a zahŕňa spoločný zámer v súlade s najbežnejším chápaním pojmu „spoločne“ uvedeného v článku 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Spoločná účasť na základe *zbiehajúcich sa rozhodnutí* vyplýva najmä z judikatúry SDEÚ týkajúcej sa pojmu spoločných prevádzkovateľov. Z hľadiska účelov a prostriedkov možno rozhodnutia považovať za zbiehajúce sa, **ak sa navzájom dopĺňajú a sú nevyhnutné na uskutočnenie spracúvania tak, že majú citeľný vplyv na určenie účelov a prostriedkov spracúvania**. Treba zdôrazniť, že pojem zbiehajúcich sa rozhodnutí sa musí posudzovať vo vzťahu k účelom a prostriedkom spracúvania, nie však vo vzťahu k iným aspektom obchodného vzťahu medzi stranami.¹⁹ Dôležitým kritériom identifikácie zbiehajúcich sa rozhodnutí v tomto kontexte preto je skutočnosť, **či by spracúvanie nebolo možné bez účasti oboch strán na účeloch a prostriedkoch v tom zmysle, že spracúvanie každou stranou je neoddeliteľné, t. j. neoddeliteľne prepojené**. Situácia spoločných prevádzkovateľov konajúcich na základe zbiehajúcich sa rozhodnutí by sa však mala odlišovať od situácie sprostredkovateľa, keďže tento sprostredkovateľ – hoci sa zúčastňuje na výkone spracúvania – nespracúva údaje na vlastné účely, ale vykonáva spracúvanie v mene prevádzkovateľa.

56. Skutočnosť, že jedna zo strán nemá prístup k spracúvaným osobným údajom, nestačí na vylúčenie existencie spoločných prevádzkovateľov.²⁰ Napríklad vo veci *Jehovovi svedkovia* sa SDEÚ domnieval, že náboženskú spoločnosť treba považovať za prevádzkovateľa, spoločne s jej členmi, ktorí sa zapájajú do evanjelizačnej činnosti, spracúvanie osobných údajov sa uskutočňuje týmito členmi v súvislosti s ich podomovou evanjelizačnou činnosťou.²¹ SDEÚ sa domnieval, že nie je potrebné, aby uvedená spoločnosť mala prístup k údajom, alebo sa muselo preukázať, že dala svojim členom písomné usmernenia alebo pokyny v súvislosti s týmto spracúvaním.²² Spoločnosť sa podieľala na určovaní cieľov a prostriedkov organizovaním a koordináciou činností svojich členov, čo pomohlo dosiahnuť cieľ spoločnosti Jehovových svedkov.²³ Okrem toho spoločnosť vo všeobecnosti vedela, že sa takéto spracúvanie uskutočňuje na šírenie jej viery.²⁴
57. Okrem toho je dôležité zdôrazniť, ako objasnil SDEÚ, že subjekt sa bude považovať za spoločného prevádzkovateľa spolu s ostatnými len v súvislosti s operáciami, pri ktorých spoločne s inými určuje prostriedky a účely rovnakého spracúvania údajov, najmä v prípade zbiehajúcich sa rozhodnutí. Ak jeden z týchto subjektov sám rozhoduje o účeloch a prostriedkoch predchádzajúcich alebo neskorších operácií v postupe spracúvania, tento subjekt sa musí považovať za jediného prevádzkovateľa vo vzťahu k tejto predchádzajúcej alebo neskoršej operácii.²⁵
58. Existencia spoločnej zodpovednosti nemusí nevyhnutne znamenať rovnakú zodpovednosť rôznych hospodárskych subjektov zapojených do spracúvania osobných údajov. SDEÚ naopak objasnil, že tieto

¹⁹ Všetky obchodné dohody totiž zahŕňajú zbiehajúce sa rozhodnutia ako súčasť postupu, na základe ktorého sa dosiahne dohoda.

²⁰ Rozsudok vo veci *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388, bod 38.

²¹ Rozsudok vo veci *Jehovovi svedkovia*, C-25/17, ECLI:EU:C:2018:551, bod 75.

²² Tamže.

²³ Tamže, odsek 71.

²⁴ Tamže.

²⁵ Rozsudok vo veci *Fashion ID*, C-40/17, ECLI:EU:2018:1039, bod 74 „*Naproti tomu a bez toho, aby bola v tejto súvislosti dotknutá prípadná občianskoprávna zodpovednosť stanovená vnútroštátnym právom, nemožno uvedenú fyzickú alebo právnickú osobu považovať za prevádzkovateľa v zmysle uvedeného ustanovenia za predchádzajúce alebo neskoršie operácie v postupe spracúvania, pri ktorých neurčuje účely ani prostriedky*“.

hospodárske subjekty môžu byť zapojené v rôznych fázach tohto spracúvania a v rôznej miere, takže úroveň zodpovednosti každého z nich sa musí posudzovať so zreteľom na všetky relevantné okolnosti konkrétneho prípadu.

3.2.2.1 Spoločne určený účel (účely)

59. O existencii spoločných prevádzkovateľov hovoríme, keď subjekty zapojené do rovnakého spracúvania vykonávajú spracúvanie na spoločne vymedzené účely. Platí to v prípade, ak zúčastnené subjekty spracúvajú údaje na rovnaké alebo spoločné účely.
60. Okrem toho, ak subjekty nemajú rovnaký účel spracúvania, môže na základe judikatúry SDEÚ k existencii spoločných prevádzkovateľov dochádzať aj v prípade, ak zúčastnené subjekty sledujú úzko prepojené alebo navzájom sa dopĺňajúce účely. Môže to byť napríklad v prípade vzájomnej výhodnosti [mutual benefit] pochádzajúcej z tej istej spracovateľskej operácie, za predpokladu, že každý zo zúčastnených subjektov sa zúčastňuje na určovaní účelov a prostriedkov príslušnej spracovateľskej operácie. Pojem vzájomná výhoda však nie je rozhodujúci a môže byť len akosi indikáciou. Napríklad vo veci *Fashion ID*, Súdny dvor objasnil, že prevádzkovateľ internetovej stránky sa zúčastňuje na určovaní účelov (a prostriedkov) spracúvania tým, že na internetovú stránku umiestni [embedding] modul sociálnej siete [social plug-in] s cieľom optimalizovať reklamu svojich výrobkov tým, že ich spraví viditeľnejšími na sociálnej sieti. SDEÚ dospel k záveru, že predmetné spracovateľské operácie sa vykonali v hospodárskom záujme [economic interest] tak správcu internetovej stránky, ako aj poskytovateľa modulu sociálnej siete.²⁶
61. Podobne, ako uviedol SDEÚ vo veci *Wirtschaftsakademie*, spracúvanie osobných údajov prostredníctvom štatistik o návštevníkoch fanúšikovskej stránky má umožniť spoločnosti Facebook zlepšiť jej systém reklamy, ktorú šíri v rámci svojej siete a umožniť správcovi fanúšikovskej stránky získať štatistické údaje na účely riadenia propagácie svojej činnosti.²⁷ Každý subjekt v tomto prípade sleduje svoj vlastný záujem, ale obe strany sa zúčastňujú na určovaní účelov (a prostriedkov) spracúvania osobných údajov, pokiaľ ide o návštevníkov fanúšikovskej stránky.²⁸
62. V tejto súvislosti je dôležité zdôrazniť, že samotná existencia vzájomnej výhody (napr. komerčnej) vyplývajúcej zo spracovateľskej činnosti nevedie k vzniku spoločných prevádzkovateľov. Ak subjekt zapojený do spracúvania nesleduje žiadny vlastný účel (účely) vo vzťahu k spracovateľskej činnosti, ale len za úhradu vykonáva poskytované služby, koná ako sprostredkovateľ a nie ako spoločný prevádzkovateľ.

3.2.2.2 Spoločne určené prostriedky

63. Existencia spoločných prevádzkovateľov si takisto vyžaduje, aby na prostriedky spracúvania mali vplyv dva alebo viaceré subjekty. Neznamená to však, že si existencia spoločných prevádzkovateľov vyžaduje, aby každý zapojený subjekt určoval všetky prostriedky vo všetkých prípadoch. Ako objasnil SDEÚ, rôzne subjekty môžu byť zapojené v rôznych fázach tohto spracúvania a v rôznej miere. Rôzni spoloční prevádzkovatelia preto môžu rozhodovať o prostriedkoch spracúvania v rôznom rozsahu, v závislosti od toho, kto je v skutočnosti v postavení tak urobiť.
64. Môže sa taktiež stať, že jeden zo zúčastnených subjektov poskytuje prostriedky spracúvania a sprístupňuje ich na spracovateľské činnosti osobných údajov iným subjektom. Subjekt, ktorý sa rozhodne použiť tieto prostriedky, aby osobné údaje mohli byť spracúvané na konkrétny účel, sa tiež zúčastňuje na určovaní prostriedkov spracúvania.

²⁶ Rozsudok vo veci *Fashion ID*, C-40/17, ECLI:EU:C:2018:1039, bod 80.

²⁷ Rozsudok vo veci *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388, bod 34.

²⁸ Rozsudok vo veci *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388, bod 39.

65. K tejto situácii môže dôjsť najmä v prípade platforiem, štandardizovaných nástrojov alebo inej infraštruktúry, ktorá stranám umožňuje spracúvať tie isté osobné údaje a ktorá bola jednou zo strán určitým spôsobom nastavená tak, aby ju mohli využívať aj iné strany, ktoré takisto môžu rozhodovať o jej nastavení.²⁹ Používanie už existujúceho technického systému nevylučuje existenciu spoločných prevádzkovateľov, ak používatelia systému môžu rozhodovať o uskutočnení spracúvania osobných údajov v tomto kontexte.
66. SDEÚ napríklad vo veci *Wirtschaftsakademie* rozhodol, že správca fanúšikovskej stránky umiestnenej na Facebooku sa musí považovať za osobu, ktorá sa podieľa na určení prostriedkov spracúvania osobných údajov návštevníkov svojej fanúšikovskej stránky a to nastavením parametrov, okrem iného podľa svojej cieľovej skupiny, ako aj cieľov riadenia alebo propagácie svojich činností.
67. Navyše, ak sa subjekt rozhodne, že na vlastné účely použije nástroj alebo iný systém vyvinutý iným subjektom, ktorý umožňuje spracúvanie osobných údajov, bude to pravdepodobne predstavovať spoločné rozhodnutie o prostriedkoch tohto spracúvania týmito subjektmi. Vyplýva to z veci Fashion ID, v ktorej SDEÚ dospel k záveru, že spoločnosť Fashion ID tým, že na svojej internetovej stránke umiestnila tlačidlo „páči sa mi to“ spoločnosti Facebooku, ktoré spoločnosť Facebook dala k dispozícii správcam internetových stránok, Fashion ID rozhodujúcim spôsobom vplýva na zber a poskytnutie osobných údajov návštevníkov uvedenej stránky v prospech spoločnosti Facebook, a teda spoločne so spoločnosťou Facebook určila prostriedky tohto spracúvania.³⁰
68. Je dôležité zdôrazniť, že **používanie spoločného systému alebo infraštruktúry na spracúvanie údajov nebude vo všetkých prípadoch viesť k tomu, že zúčastnené strany sa budú považovať za spoločných prevádzkovateľov**, najmä ak je spracúvanie, ktoré vykonávajú, oddeliteľné a mohlo by byť vykonávané jednou stranou bez zásahu druhej strany, alebo ak je poskytovateľ sprostredkovateľom, keďže nemá vlastný účel (existencia samotnej obchodnej výhody [commercial benefit] pre zúčastnené strany nepostačuje na to, aby sa považovala za účel spracúvania).

Príklad: Cestovná kancelária

Cestovná kancelária zasiela osobné údaje svojich zákazníkov leteckej spoločnosti a reťazcu hotelov s cieľom rezervovať balík cestovných služieb. Letecká spoločnosť a hotel potvrdzujú dostupnosť požadovaných miest a izieb. Cestovná kancelária vydáva cestovné doklady a poukážky svojim zákazníkom. Každý zo subjektov spracúva údaje na účel vykonávania svojich vlastných činností a využíva svoje vlastné prostriedky. V tomto prípade sú cestovná kancelária, letecká spoločnosť a hotel traja rôzni prevádzkovatelia, ktorí spracúvajú údaje na vlastné a samostatné účely, a nie sú spoločnými prevádzkovateľmi.

Cestovná kancelária, hotelový reťazec a letecká spoločnosť sa neskôr rozhodnú spoločne vytvoriť spoločnú internetovú platformu na spoločný účel poskytovania balíkov cestovných služieb. Dohodnú sa na základných prostriedkoch, ktoré sa majú použiť, ako sú napríklad údaje, ktoré sa budú uchovávať, ako sa budú prideliť a potvrdzovať rezervácie a kto môže mať prístup k uchovávaným informáciám. Okrem toho sa rozhodnú zdieľať údaje o svojich zákazníkoch s cieľom realizovať spoločné marketingové činnosti. V tomto prípade cestovná kancelária, letecká spoločnosť a hotelový reťazec spoločne určujú dôvody a spôsob spracúvania osobných údajov svojich klientov, a preto budú spoločnými

²⁹ Poskytovateľ systému môže byť spoločným prevádzkovateľom, ak sú splnené uvedené kritériá, t. j. ak sa poskytovateľ zúčastňuje na určovaní účelov a prostriedkov. V opačnom prípade by sa poskytovateľ mal považovať za sprostredkovateľa.

³⁰ Rozsudok vo veci Fashion ID, C-40/17, ECLI:EU:C:2018:1039, bod 77 – 79.

prevádzkovateľmi vo vzťahu k spracovateľským operáciám týkajúcich sa spoločnej internetovej rezervačnej platformy a spoločných marketingových činností. Každý z týchto subjektov si však stále zachováva výlučnú kontrolu pokiaľ ide o iné spracovateľské činnosti mimo spoločnej internetovej platformy.

Príklad: Výskumný projekt inštitútov

Niekoľko výskumných inštitútov sa rozhodne zúčastniť na konkrétnom spoločnom výskumnom projekte a využiť na tento účel existujúcu platformu jedného z inštitútov zapojených do projektu. Každý inštitút poskytne platforme osobné údaje, ktoré už má k dispozícii, na účely spoločného výskumu a prostredníctvom platformy používa údaje, ktoré poskytli iní na vykonávanie výskumu. V tomto prípade všetky inštitúty budú spoločnými prevádzkovateľmi vo vzťahu k spracúvaniu osobných údajov, ktoré sa vykonáva uchovávaním a poskytovaním informácií z tejto platformy, keďže spoločne rozhodli o účele spracúvania a prostriedkoch, ktoré sa majú použiť (existujúca platforma). Každý inštitút je však samostatným prevádzkovateľom pokiaľ ide o akékoľvek iné spracúvanie, ktoré môže byť vykonávané na jeho vlastné účely mimo tejto platformy.

Príklad: Marketingová činnosť

Spoločnosti A a B uviedli na trh výrobok C pod spoločnou značkou a chcú zorganizovať podujatie na propagáciu tohto výrobku. Na tento účel sa rozhodnú, že si vymenia údaje od svojich klientov a potenciálnych klientov a na základe toho rozhodnú o zozname osôb pozvaných na podujatie. Dohodnú sa aj na spôsoboch zasielania pozvánky na podujatie, získavania spätnej väzby počas podujatia a na následných marketingových aktivitách. Spoločnosti A a B možno pri spracúvaní osobných údajov súvisiacich s organizáciou propagačného podujatia považovať za spoločných prevádzkovateľov, keďže spoločne rozhodujú o spoločne vymedzenom účele a základných prostriedkoch spracúvania údajov v tejto súvislosti.

Príklad: Klinické skúšanie³¹

Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti (skúšajúci) a univerzita (zadávatel') sa rozhodnú spoločne začať klinické skúšanie s rovnakým účelom. Na základe spolupráce vypracujú protokol štúdie (t. j. účel, metodika/návrh štúdie, údaje, ktoré sa majú získavať, kritériá vylúčenia/začlenenia subjektu, prípadné opätovné použitie databázy atď.). Môžu sa považovať za spoločných prevádzkovateľov pre toto klinické skúšanie, keďže spoločne určujú rovnaký účel a základné prostriedky spracúvania, na ktorých sa dohodli. Získavanie osobných údajov zo zdravotnej dokumentácie pacienta na účely výskumu sa musí odlišovať od uchovávania a používania tých istých údajov na účely starostlivosti o pacienta, v prípade ktorej je prevádzkovateľom aj naďalej poskytovateľ zdravotnej starostlivosti.

V prípade, že sa skúšajúci nepodieľa na vypracovaní protokolu (len akceptuje protokol, ktorý už vypracoval zadávateľ) a protokol je vytvorený iba zadávateľom, skúšajúci by sa mal pri tomto klinickom skúšaní považovať za sprostredkovateľa a zadávateľ za prevádzkovateľa.

Príklad: Náborové agentúry

³¹ EDPB plánuje poskytnúť ďalšie usmernenia v súvislosti s klinickým skúšaním v kontexte svojich pripravovaných usmernení o spracúvaní osobných údajov na účely lekárskeho a vedeckého výskumu.

Spoločnosť X pomáha spoločnosti Y pri náboře nových zamestnancov – za pomoci jej známej služby s pridanou hodnotou „global matchz“. Spoločnosť X hľadá vhodných uchádzačov na základe životopisov, ktoré dostala priamo spoločnosť Y, ako aj na základe životopisov, ktoré už má vo svojej vlastnej databáze. Túto databázu vytvára a spravuje samotná spoločnosť X. Tým si spoločnosť X zabezpečuje lepšie priradovanie ponúkaných pracovných miest k uchádzačom o zamestnanie, čím sa zvýšia jej príjmy. Spoločnosti X a Y sa napriek tomu, že formálne neprijali spoločné rozhodnutie, spoločne sa podieľajú na spracúvaní s cieľom nájsť vhodných uchádzačov na základe zbiehajúcich sa rozhodnutí: rozhodnutie spoločnosti X vytvoriť a spravovať službu „global matchz“ a rozhodnutie spoločnosti Y doplniť databázu o životopisy, ktoré dostáva priamo. Takéto rozhodnutia sa navzájom dopĺňajú, sú neoddeliteľné a nevyhnutné na účely hľadania vhodných uchádzačov. Preto by sa v tomto konkrétnom prípade mali tieto spoločnosti považovať za spoločných prevádzkovateľov pri tomto spracúvaní. Spoločnosť X je však jediným prevádzkovateľom pri spracúvaní potrebnom na správu svojej databázy a spoločnosť Y je jediným prevádzkovateľom pri následnom spracúvaní údajov o prijímaní zamestnancov na vlastný účel (organizácia pohovorov, uzavretie zmluvy a správa personálnych údajov).

Príklad: Analýza údajov týkajúcich sa zdravia

Spoločnosť ABC, vývojár aplikácie na monitorovanie krvného tlaku a spoločnosť XYZ, poskytovateľ aplikácií pre zdravotníckych pracovníkov, chcú preskúmať, ako môžu zmeny krvného tlaku pomôcť predpovedať určité choroby. Spoločnosti sa rozhodnú vytvoriť spoločný projekt a osloviť nemocnicu DEF, aby sa tiež zapojila do projektu.

Osobné údaje, ktoré sa budú spracúvať v rámci tohto projektu, pozostávajú z osobných údajov, ktoré spoločnosť ABC, nemocnica DEF a spoločnosť XYZ spracúvajú samostatne ako samostatní prevádzkovatelia. Rozhodnutie o spracúvaní týchto údajov na posudzovanie zmien krvného tlaku prijímajú títo traja aktéri spoločne. Spoločnosť ABC, nemocnica DEF a spoločnosť XYZ spoločne určili účely spracúvania. Spoločnosť XYZ sa podujala navrhnúť základné prostriedky spracúvania. Spoločnosť ABC aj nemocnica DEF akceptujú tieto základné prostriedky, keďže sa takisto podieľali na vývoji niektorých prvkov tejto aplikácie, takže výsledky môžu dostatočne využiť aj oni. Uvedené tri organizácie sa preto dohodli na spoločnom účele spracúvania, ktorým je posúdenie toho, ako zmeny krvného tlaku môžu pomôcť predpovedať určité choroby. Po ukončení výskumu môžu spoločnosť ABC, nemocnica DEF a spoločnosť XYZ využiť výsledky tohto posúdenia pri svojich vlastných činnostiach. Na základe všetkých týchto dôvodov sa pre toto konkrétne spoločné spracúvanie považujú za spoločných prevádzkovateľov.

Ak by ostatné spoločnosti jednoducho požiadali spoločnosť XYZ o vykonanie tohto posúdenia bez toho, aby mala akýkoľvek vlastný účel a iba spracúvala údaje v mene ostatných, spoločnosť XYZ by sa považovala za sprostredkovateľa aj vtedy, ak by bola poverená určením iných ako základných prostriedkov.

3.2.3 Situácie, v ktorých neexistujú spoloční prevádzkovatelia

69. Skutočnosť, že do toho istého spracúvania sú zapojení viacerí aktéri, neznamená, že pri ňom nevyhnutne konajú ako spoloční prevádzkovatelia. Nie všetky druhy partnerstiev alebo spolupráce znamenajú, že ide o spoločných prevádzkovateľov, keďže takéto určenie si vyžaduje individuálnu analýzu každého predmetného spracúvania a presnej úlohy každého subjektu v súvislosti s každým spracúvaním. Pri nižšie uvedených prípadoch ide o neúplný zoznam príkladov situácií, pri ktorých nedochádza k vzniku spoločného prevádzkovateľstva.

70. Napríklad výmena rovnakých údajov alebo súboru údajov medzi dvoma subjektmi bez spoločne určených účelov alebo spoločne určených prostriedkov spracúvania by sa mala považovať za poskytnutie údajov medzi samostatnými prevádzkovateľmi.

Príklad: Zasielanie údajov o zamestnancoch daňovým orgánom

Spoločnosť získava a spracúva osobné údaje svojich zamestnancov na účely mzdového účtovníctva, zdravotného poistenia atď. Zákon ukladá spoločnosti povinnosť zasielať daňovým orgánom všetky údaje týkajúce sa miezd na účel zlepšenia daňovej kontroly.

V tomto prípade, aj keď spoločnosť a daňové orgány spracúvajú rovnaké údaje o mzdách, neexistencia spoločne určených účelov a prostriedkov v súvislosti s týmto spracúvaním údajov povedie k tomu, že oba subjekty sa budú považovať za dvoch samostatných prevádzkovateľov.

71. Existencia spoločných prevádzkovateľov môže byť vylúčená aj v situácii, keď niekoľko subjektov používa spoločnú databázu alebo spoločnú infraštruktúru, ak pritom každý subjekt nezávisle určuje svoje vlastné účely.

Príklad: Marketingové operácie v skupine spoločností používajúcich spoločnú databázu:

Skupina spoločností používa tú istú databázu na správu klientov a potenciálnych klientov. Táto databáza sa nachádza na serveroch materskej spoločnosti, ktorá je teda pre spoločnosti sprostredkovateľom, pokiaľ ide o uchovávanie údajov. Každý subjekt v skupine zadáva údaje o svojich vlastných klientoch a potenciálnych klientoch a spracúva takéto údaje len na vlastné účely. Každý subjekt okrem toho nezávisle rozhoduje o prístupe, dobách uchovávaní, oprave alebo vymazaní údajov svojich klientov a potenciálnych klientov. Nemôžu navzájom pristupovať k svojim údajom ani ich používať. Samotná skutočnosť, že tieto spoločnosti používajú spoločnú skupinovú databázu, neznamená existenciu spoločných prevádzkovateľov. Za týchto okolností je každá spoločnosť samostatným prevádzkovateľom.

Príklad: Nezávislí prevádzkovatelia pri používaní spoločnej infraštruktúry

Spoločnosť XYZ prevádzkuje databázu a sprístupňuje ju iným spoločnostiam na spracúvanie a uchovávanie osobných údajov o ich zamestnancoch. Spoločnosť XYZ je sprostredkovateľom v súvislosti so spracúvaním a uchovávaním údajov o zamestnancoch iných spoločností, keďže tieto operácie sa vykonávajú v mene a podľa pokynov týchto iných spoločností. Okrem toho ostatné spoločnosti spracúvajú údaje bez účasti spoločnosti XYZ a na účely, na ktorých sa spoločnosť XYZ nijakým spôsobom nezúčastňuje.

72. Môžu nastať aj situácie, keď rôzni aktéri hneď po sebe spracúvajú tie isté osobné údaje v reťazci operácií, pričom každý z týchto aktérov má vo svojej časti reťazca nezávislý účel a nezávislé prostriedky. Ak neexistuje spoločná účasť na určovaní účelov a prostriedkov rovnakej spracovateľskej operácie alebo súboru operácií, existencia spoločných prevádzkovateľov sa musí vylúčiť a rôzne subjekty sa musia považovať za po sebe nasledujúcich nezávislých prevádzkovateľov.

Príklad: Štatistická analýza na účely úlohy verejného záujmu

Orgán verejnej moci (orgán A) má zo zákona za úlohu vykonávať príslušnú analýzu a vypracovať štatistiky o vývoji miery zamestnanosti v krajine. Na tento účel sú mnohé ďalšie orgány verejnej moci zo zákona povinné poskytnúť orgánu A určité údaje. Orgán A sa rozhodne použiť konkrétny systém na spracúvanie údajov vrátane ich získavania. Znamená to aj, že ostatné útvary sú povinné používať tento

system na poskytovanie svojich údajov. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek pridelenie úloh podľa zákona, bude v tomto prípade orgán A jediným prevádzkovateľom pri spracúvaní v systéme na účely analýzy a štatistiky miery zamestnanosti, pretože orgán A určuje účel spracúvania a rozhoduje o spôsobe organizácie spracúvania. Ostatné orgány verejnej moci sú, samozrejme, ako prevádzkovatelia pri svojich vlastných spracovateľských činnostiach zodpovedné za zabezpečenie správnosti údajov, ktoré predtým spracúvali a ktoré následne poskytnú orgánu A.

4 VYMEDZENIE POJMU SPROSTREDKOVATEĽ

73. Sprostredkovateľ je v článku 4 bod 8 vymedzený ako fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorý spracúva osobné údaje v mene prevádzkovateľa. Podobne ako pri vymedzení pojmu prevádzkovateľ sa vo vymedzení pojmu sprostredkovateľ počíta so širokou škálou aktérov – môže ísť o „fyzickú alebo právnickú osobu, orgán verejnej moci, agentúru alebo iný subjekt“. To znamená, že v zásade neexistuje žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o typ subjektu, ktorý môže prevziať úlohu sprostredkovateľa. Môže to byť organizácia, ale môže to byť aj jednotlivec.
74. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa stanovujú povinnosti, ktoré sa priamo vzťahujú na sprostredkovateľov, ako sa bližšie uvádza v časti II oddiele 1 týchto usmernení. Sprostredkovateľ môže nie byť zodpovedný alebo mu môže byť uložená pokuta v prípade nedodržania týchto povinností alebo v prípade, že koná nad rámec alebo v rozpore so zákonnými pokynmi prevádzkovateľa.
75. Na spracúvaní osobných údajov sa môže podieľať viacero sprostredkovateľov. Prevádzkovateľ sa napríklad sám môže rozhodnúť, že priamo zapojí viacerých sprostredkovateľov, a to zapojením rôznych sprostredkovateľov do jednotlivých fáz spracúvania (viacerí sprostredkovatelia). Prevádzkovateľ sa môže okrem toho rozhodnúť zapojiť jedného sprostredkovateľa, ktorý potom – so súhlasom prevádzkovateľa – zapojí jedného alebo viacerých ďalších sprostredkovateľov [„ďalší sprostredkovateľ(ia)“]. Spracovateľská činnosť, ktorou je sprostredkovateľ poverený, môže byť obmedzená na veľmi špecifickú úlohu alebo kontext, alebo môže byť všeobecnejšia a širšia.
76. Dve základné podmienky pre kvalifikáciu ako sprostredkovateľ sú:
- a) byť vo vzťahu k prevádzkovateľovi *samostatným subjektom* a
 - b) spracúvať osobné údaje *v mene prevádzkovateľa*.
77. *Samostatný subjekt* znamená, že prevádzkovateľ sa rozhodne delegovať všetky spracovateľské činnosti alebo ich časť na externú organizáciu. V rámci skupiny spoločností môže byť jedna spoločnosť sprostredkovateľom inej spoločnosti, ktorá koná ako prevádzkovateľ, keďže obe spoločnosti sú samostatnými subjektmi. Na druhej strane, oddelenie v rámci spoločnosti nemôže byť sprostredkovateľom pre iné oddelenie v rámci toho istého subjektu.
78. Ak sa prevádzkovateľ rozhodne spracúvať údaje sám použitím vlastných zdrojov v rámci svojej organizácie, napríklad za pomoci svojich vlastných zamestnancov, nejde o situáciu sprostredkovateľa. Zamestnanci a iné osoby, ktoré konajú na základe priameho poverenia prevádzkovateľa, ako napríklad dočasní zamestnanci, sa nepovažujú za sprostredkovateľov, pretože budú spracúvať osobné údaje ako súčasť subjektu prevádzkovateľa. V súlade s článkom 29 sú taktiež viazaní pokynmi prevádzkovateľa.
79. *Spracúvanie osobných údajov v mene prevádzkovateľa* si v prvom rade vyžaduje, aby osobné údaje v záujme prevádzkovateľa spracúval samostatný subjekt. V článku 4 bod 2 je spracúvanie vymedzené ako pojem zahŕňajúci širokú škálu operácií od získavania, uchovávaní a prehľadania až po použitie,

šírenie alebo poskytovanie iným spôsobom a likvidáciu. Pojem „spracúvanie“ je ďalej opísaný v pododdieli 2.1.5 vyššie.

80. Po druhé, spracúvanie sa musí vykonať v mene prevádzkovateľa, ale inak ako na základe jeho priameho poverenia alebo pod jeho priamou kontrolou. Konanie „v mene“ znamená slúžiť záujmom niekoho iného a je podobné právnomu pojmu „delegovanie“. Podľa právnych predpisov o ochrane údajov má sprostredkovateľ vykonať pokyny vydané prevádzkovateľom aspoň so zreteľom na účel spracúvania a základné prvky prostriedkov. Zákonnosť spracúvania podľa článku 6 a prípadne článku 9 nariadenia bude odvodená z činnosti prevádzkovateľa, pričom sprostredkovateľ nesmie spracúvať údaje inak ako podľa pokynov prevádzkovateľa. Napriek tomu, ako už bolo uvedené vyššie, pokyny prevádzkovateľa môžu stále ponechávať určitú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o to, ako najlepšie slúžiť záujmom prevádzkovateľa, čo sprostredkovateľovi umožňuje vybrať najvhodnejšie technické a organizačné prostriedky.³²
81. Konanie „v mene“ okrem toho znamená, že sprostredkovateľ nesmie vykonávať spracúvanie na svoj vlastný účel (účely). Ako sa uvádza v článku 28 ods. 10, sprostredkovateľ porušuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ak koná nad rámec pokynov prevádzkovateľa a začne určovať svoje vlastné účely a prostriedky spracúvania. Sprostredkovateľ sa bude v súvislosti s daným spracúvaním považovať za prevádzkovateľa a môže podliehať sankciám za prekročenie pokynov prevádzkovateľa.

Príklad: Poskytovateľ služieb, ktorý sa označuje ako sprostredkovateľ, ale koná ako prevádzkovateľ

Poskytovateľ služieb MarketinZ poskytuje reklamné služby a služby priameho marketingu rôznym spoločnostiam. Spoločnosť GoodProductZ uzatvorí so spoločnosťou MarketinZ zmluvu, podľa ktorej spoločnosť MarketinZ zabezpečí obchodnú reklamu pre zákazníkov spoločnosti GoodProductZ a označuje sa v nej ako sprostredkovateľ. Spoločnosť MarketinZ sa rozhodne používať databázu zákazníkov spoločnosti GoodProductZ aj na iné účely ako je reklama na výrobky tejto spoločnosti, napríklad na rozvoj vlastnej podnikateľskej činnosti. Rozhodnutím pridať ďalší účel k účelu, na ktorý boli osobné údaje poskytnuté, sa spoločnosť MarketinZ zmení na prevádzkovateľa pre tento súbor spracovateľských operácií a spracúvanie údajov na tento účel by predstavovalo porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

82. EDPB pripomína, že nie každý poskytovateľ služieb, ktorý spracúva osobné údaje počas poskytovania služby, je „sprostredkovateľom“ v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Úloha sprostredkovateľa nevyplýva z povahy subjektu, ktorý spracúva údaje, ale z jeho konkrétnych činností v konkrétnom kontexte. Inými slovami, jeden a ten istý subjekt môže v prípade určitých spracovateľských operácií konať ako prevádzkovateľ a zároveň v prípade iných ako sprostredkovateľ, pričom jeho kvalifikovanie ako prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa sa musí posúdiť vo vzťahu ku konkrétnym súborom údajov alebo operácií. Na základe povahy služby sa určí, či spracovateľská činnosť predstavuje spracúvanie osobných údajov v mene prevádzkovateľa v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V praxi platí, že ak poskytovaná služba nie je špecificky zameraná na spracúvanie osobných údajov alebo ak takéto spracúvanie nepredstavuje kľúčový prvok služby, poskytovateľ služieb môže nezávisle určiť účely a prostriedky tohto spracúvania, ktoré je potrebné na poskytnutie služby. V tejto situácii treba poskytovateľa služieb považovať za samostatného prevádzkovateľa, a nie za sprostredkovateľa.³³ Individuálna analýza prípadov je však naďalej potrebná,

³² Pozri časť I pododdiel 2.1.4, v ktorej sa opisuje rozdiel medzi základnými a inými ako základnými prostriedkami.

³³ Pozri aj odôvodnenie 81 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa odkazuje na „poverenie sprostredkovateľa spracovateľskými činnosťami“, čo naznačuje, že spracovateľská činnosť ako taká je dôležitou súčasťou rozhodnutia prevádzkovateľa požiadať sprostredkovateľa o spracúvanie osobných údajov v jeho mene.

aby sa zistila skutočná miera vplyvu, ktorý má každý subjekt pri určovaní účelov a prostriedkov spracúvania.

Príklad: Taxislužba

Taxislužba ponúka online platformu, ktorá umožňuje spoločnostiam rezervovať taxík na prepravu zamestnancov alebo hostí na letisko a z letiska. Pri rezervácii taxíka spoločnosť ABC uvádza meno zamestnanca, ktorý by mal byť vyzdvihnutý z letiska, aby vodič mohol potvrdiť totožnosť zamestnanca pri jeho vyzdvihnutí. V tomto prípade taxislužba spracúva osobné údaje zamestnanca ako súčasť služby poskytovanej spoločnosti ABC, ale spracúvanie ako také nie je cieľom tejto služby. Taxislužba vytvorila túto online rezervačnú platformu v rámci rozvoja vlastnej podnikateľskej činnosti poskytovania dopravných služieb, a to bez pokynov od spoločnosti ABC. Taxislužba tiež nezávisle určuje kategórie údajov, ktoré získava, a dĺžku ich uchovávaní. Taxislužba preto koná samostatne ako prevádzkovateľ bez ohľadu na skutočnosť, že spracúvanie sa uskutočňuje na základe žiadosti o poskytnutie služby od spoločnosti ABC.

83. EDPB poznamenáva, že poskytovateľ služieb môže konať ako sprostredkovateľ aj vtedy, keď spracúvanie osobných údajov nie je hlavným ani primárnym predmetom služby, za predpokladu, že v praxi zákazník služby stále určuje účely a prostriedky spracúvania. Pri rozhodovaní o tom, či zveriť spracúvanie osobných údajov konkrétnemu poskytovateľovi služieb alebo nie, by prevádzkovatelia mali starostlivo posúdiť, či im daný poskytovateľ služieb umožňuje dostatočný stupeň kontroly vzhľadom na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj potenciálne riziká pre dotknuté osoby.

Príklad: Call centrum

Spoločnosť X poveruje poskytovaním klientskej podpory externú spoločnosť Y, ktorá zabezpečuje call centrum na pomoc klientom spoločnosti X s ich otázkami. Pri poskytovaní služby klientskej podpory musí mať spoločnosť Y prístup k databázam klientov spoločnosti X. Spoločnosť Y má prístup k údajom len s cieľom poskytovať podporu, ktorú si spoločnosť X objednala, a nemôže spracúvať údaje na iné účely ako tie, ktoré uviedla spoločnosť X. Spoločnosť Y sa má považovať za sprostredkovateľa osobných údajov a medzi spoločnosťami X a Y musí byť uzavretá dohoda o sprostredkovaní.

Príklad: Všeobecná IT podpora

Spoločnosť Z najíma poskytovateľa IT služieb na poskytovanie všeobecnej podpory svojich IT systémov, ktoré obsahujú obrovské množstvo osobných údajov. Prístup k osobným údajom nie je hlavným predmetom podpornej služby, ale je nevyhnutné, aby mal poskytovateľ IT služieb pri vykonávaní služby systematický prístup k osobným údajom. Spoločnosť Z preto dospela k záveru, že poskytovateľ IT služieb, ktorý je samostatnou spoločnosťou a od ktorého sa nevyhnutne vyžaduje spracúvanie osobných údajov, aj keď to nie je hlavným cieľom služby – sa považuje za sprostredkovateľa. S poskytovateľom IT služieb sa preto uzatvorí dohoda o sprostredkovaní.

Príklad: Konzultant pre IT, ktorý odstraňuje softvérovú chybu

Spoločnosť ABC si najme špecialistu na IT od inej spoločnosti, aby odstránil chybu v softvéri, ktorý spoločnosť používa. Konzultant pre IT nie je najímaný na spracúvanie osobných údajov a spoločnosť ABC určí, že prístup k osobným údajom bude čisto náhodný, a preto v praxi veľmi obmedzený. Spoločnosť ABC preto dospela k záveru, že špecialista na IT nie je sprostredkovateľom (ani

prevádzkovateľom ako takým) a že spoločnosť ABC prijme primerané opatrenia podľa článku 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov s cieľom zabrániť tomu, aby konzultant pre IT spracúval osobné údaje neoprávneným spôsobom.

84. Ako už bolo uvedené, sprostredkovateľovi nič nebráni v tom, aby ponúkal vopred vymedzenú službu, ale prevádzkovateľ musí prijať konečné rozhodnutie o aktívnom schválení spôsobu, akým sa spracúvanie vykonáva, aspoň pokiaľ ide o základné prostriedky spracúvania. Ako už bolo uvedené, sprostredkovateľ má určitý priestor na voľnú úvahu, pokiaľ ide o iné ako základné prostriedky, pozri vyššie v pododdieli 2.1.4.

Príklad: Poskytovateľ cloudových služieb

Obec sa rozhodla využiť pri spracúvaní informácií v rámci svojich školských a vzdelávacích služieb poskytovateľa cloudových služieb. Cloudové služby zahŕňajú služby zasielania správ, videokonferencie, uchovávanie dokumentov, správu kalendára, spracovanie textu atď. a budú zahŕňať spracúvanie osobných údajov o školopovinných deťoch a učiteľoch. Poskytovateľ cloudových služieb ponúka štandardizovanú službu, ktorá sa ponúka na celom svete. Obec však musí zabezpečiť, aby uzatvorená dohoda bola v súlade s článkom 28 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v tom zmysle, že osobné údaje, pre ktoré je prevádzkovateľom, sú spracúvané len na účely obce. Okrem toho musí zabezpečiť, aby poskytovateľ cloudových služieb dodržiaval osobitné pokyny týkajúce sa dôb uchovávaní, vymazania údajov atď. bez ohľadu na to, čo bežne ponúka v rámci štandardizovanej služby.

5 VYMEDZENIE POJMU TRETIA STRANA/PRIJEMCA

85. V nariadení sa vymedzujú nielen pojmy prevádzkovateľ a sprostredkovateľ, ale aj pojmy príjemca a tretia strana. Na rozdiel od pojmov prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sa v nariadení nestanovujú osobitné povinnosti ani zodpovednosti príjemcov a tretích strán. Možno povedať, že ide o relatívne pojmy v tom zmysle, že opisujú vzťah k prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi z konkrétneho hľadiska, napr. prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ poskytne údaje príjemcovi. Príjemca osobných údajov a tretia strana sa môžu zároveň z iných hľadísk považovať za prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Napríklad subjekty, ktoré sa z jedného hľadiska majú považovať za príjemcov alebo tretie strany, sú prevádzkovateľmi pri spracúvaní, pri ktorom určujú účel a prostriedky.

Tretia strana

86. V článku 4 bod 10 sa vymedzuje „*tretia strana*“ ako fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt než
- dotknutá osoba,
 - prevádzkovateľ,
 - sprostredkovateľ a
 - osoby, ktoré sú na základe priameho poverenia prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa poverené spracúvaním osobných údajov.
87. Toto vymedzenie pojmu vo všeobecnosti zodpovedá predchádzajúcemu vymedzeniu pojmu „*tretia strana*“ v smernici 95/46/ES.
88. Zatiaľ čo pojmy „*osobné údaje*“, „*dotknutá osoba*“, „*prevádzkovateľ*“ a „*sprostredkovateľ*“ sú vymedzené v nariadení, pojem „*osoby, ktoré sú na základe priameho poverenia prevádzkovateľa alebo*

sprostredkovateľa poverené spracúvaním osobných údajov“ vymedzený nie je. Vo všeobecnosti sa však chápe ako odkaz na osoby, ktoré sú súčasťou právneho subjektu prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa (zamestnanec alebo pozícia veľmi podobná úlohe zamestnanca, napr. dočasní agentúrni zamestnanci získavaní z agentúry dočasného zamestnávania), ale len v rozsahu, v akom sú oprávnené spracúvať osobné údaje. Zamestnanec atď., ktorý získa prístup k údajom, ku ktorým nemá oprávnenie na prístup, a na iné účely ako na účely zamestnávateľa, nepatrí do tejto kategórie. Namiesto toho by sa tento zamestnanec mal považovať za tretiu stranu pokiaľ ide o spracúvanie, ktoré vykonáva zamestnávateľ. Pokiaľ zamestnanec spracúva osobné údaje na vlastné účely, odlišné od účelov svojho zamestnávateľa, bude sa považovať za prevádzkovateľa a prevezme všetky dôsledky a záväzky, ktoré vyplývajú zo spracúvanie osobných údajov.³⁴

89. Tretia strana teda znamená osobu, ktorá v danej konkrétnej situácii nie je dotknutou osobou, prevádzkovateľom, sprostredkovateľom ani zamestnancom. Prevádzkovateľ môže napríklad najatť sprostredkovateľa a dať mu pokyn na prenos osobných údajov tretej strane. Táto tretia strana sa potom bude považovať za prevádzkovateľa vo vzťahu k spracúvaniu, ktoré vykonáva na svoje vlastné účely. Treba poznamenať, že v rámci skupiny spoločností je iná spoločnosť ako prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ treťou stranou, aj keď patrí do rovnakej skupiny ako spoločnosť, ktorá koná ako prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ.

Príklad: Upratovacie služby

Spoločnosť A uzavrie zmluvu so spoločnosťou poskytujúcou upratovacie služby, aby upratovala jej kancelárie. Upratovači/upratovačky nemajú mať prístup k osobným údajom ani ich inak spracúvať. Aj keď sa príležitostne môžu stretnúť s takýmito údajmi pri pohybe po kanceláriách, svoju úlohu môžu vykonávať bez prístupu k údajom a majú zmluvne zakázané získať prístup alebo inak spracúvať osobné údaje, ktoré spoločnosť A uchováva ako prevádzkovateľ. Upratovačov/upratovačky nezamestnáva spoločnosť A a ani sa nepovažujú za priamo poverených touto spoločnosťou. Neexistuje tu zámer zapojiť spoločnosť poskytujúcu upratovacie služby alebo jej zamestnancov do spracúvania osobných údajov v mene spoločnosti A. Spoločnosť poskytujúca upratovacie služby a jej zamestnanci sa preto považujú za tretiu stranu a prevádzkovateľ musí zabezpečiť, aby boli prijaté primerané bezpečnostné opatrenia na zabránenie prístupu k údajom, a stanoviť povinnosť mlčanlivosti v prípade, že by náhodne prišli do kontaktu s osobnými údajmi.

Príklad: Skupiny spoločností – materská spoločnosť a dcérske spoločnosti

Spoločnosti X a Y sú súčasťou skupiny Z. Spoločnosti X a Y spracúvajú údaje o svojich príslušných zamestnancoch na zamestnanecké administratívne účely. V určitom okamihu sa materská spoločnosť ZZ rozhodne požiadať o údaje o zamestnancoch od všetkých dcérskych spoločností s cieľom zostaviť štatistiku za celú skupinu. Pri prenose údajov zo spoločností X a Y do spoločnosti ZZ sa spoločnosť ZZ považuje za tretiu stranu bez ohľadu na skutočnosť, že všetky spoločnosti sú súčasťou rovnakej skupiny. Spoločnosť ZZ sa bude považovať za prevádzkovateľa pri spracúvaní údajov na štatistické účely.

Príjemca

³⁴ Zamestnávateľ (ako pôvodný prevádzkovateľ) napriek tomu môže mať určitú zodpovednosť v prípade, že k novému spracúvaniu došlo z dôvodu nedostatku primeraných bezpečnostných opatrení.

90. V článku 4 bod 9 sa stanovuje, že „príjemca“ je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorému sa osobné údaje poskytujú bez ohľadu na to, či je treťou stranou. Orgány verejnej moci sa však nepovažujú za príjemcov, ak prijímajú osobné údaje v rámci určitého zisťovania v súlade s právom Únie alebo právom členského štátu (napr. daňové a colné orgány, finančné vyšetrovacie jednotky atď.)³⁵
91. Toto vymedzenie pojmu vo všeobecnosti zodpovedá predchádzajúcemu vymedzeniu pojmu „príjemca“ v smernici 95/46/ES.
92. Toto vymedzenie pojmu sa vzťahuje na každého, kto prijíma osobné údaje bez ohľadu na to, či je treťou stranou alebo nie. Napríklad, ak prevádzkovateľ zasiela osobné údaje inému subjektu, či už sprostredkovateľovi, alebo tretej strane, tento subjekt je príjemcom. Príjemca, ktorý je treťou stranou, sa považuje za prevádzkovateľa pri každom spracúvaní, ktoré vykonáva na svoj vlastný účel (účely) po prijatí údajov.

Príklad: Poskytovanie údajov medzi spoločnosťami

Cestovná agentúra ExploreMore organizuje zájazdy na žiadosť svojich zákazníkov. V rámci tejto služby zasiela osobné údaje zákazníkov leteckým spoločnostiam, hotelom a organizátorom exkurzií, aby mohli vykonávať svoje príslušné služby. ExploreMore, hotely, letecké spoločnosti a poskytovatelia exkurzií sa považujú za prevádzkovateľov pri tom spracúvaní, ktoré vykonávajú v rámci svojich príslušných služieb. Neexistuje tu vzťah medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom. Letecké spoločnosti, hotely a poskytovatelia exkurzií však treba považovať za príjemcov pri prijímaní osobných údajov od cestovnej agentúry ExploreMore.

ČASŤ II – DÔSLEDKY PRIDELENIA RÔZNYCH ÚLOH

1 VZŤAH MEDZI PREVÁDZKOVATEĽOM A SPROSTREDKOVATEĽOM

93. Osobitným novým prvkom vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sú ustanovenia, ktorými sa ukladajú povinnosti priamo sprostredkovateľom. Napríklad sprostredkovateľ musí zabezpečiť, aby sa osoby oprávnené spracúvať osobné údaje zaviazali, že zachovávajú dôvernosc informácií (článok 28 ods. 3); sprostredkovateľ musí viesť záznamy o všetkých kategóriách spracovateľských činností (článok 30 ods. 2) a musí prijať primerané technické a organizačné opatrenia (článok 32). Sprostredkovateľ musí taktiež za určitých podmienok určiť zodpovednú osobu (článok 37) a má povinnosť informovať prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o porušení ochrany osobných údajov dozvedel (článok 33 ods. 2). Okrem toho sa na sprostredkovateľov, ako aj prevádzkovateľov vzťahujú pravidlá prenosov údajov do tretích krajín (kapitola V). V tejto súvislosti sa EDPB domnieva, že článok 28 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa stanovuje konkrétny obsah potrebnej zmluvy medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom, ukladá sprostredkovateľom priame povinnosti vrátane povinnosti pomáhať prevádzkovateľovi pri zabezpečovaní plnenia povinností.³⁶

³⁵ Pozri aj odôvodnenie 31 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

³⁶ Sprostredkovateľ by mal napríklad pomáhať prevádzkovateľovi pri zabezpečovaní súladu s povinnosťami, ktoré vyplývajú z vykonávania posúdení vplyvu na ochranu údajov, keď je to potrebné alebo keď ho o to prevádzkovateľ požiada (odôvodnenie 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Je potrebné to zohľadniť v zmluve medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom podľa článku 28 ods. 3 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

1.1 Výber sprostredkovateľa

94. Prevádzkovateľ má **povinnosť využívať „len sprostredkovateľov poskytujúcich dostatočné záruky** na to, že sa prijímú primerané technické a organizačné opatrenia“ tak, aby spracúvanie spĺňalo požiadavky všeobecného nariadenia o ochrane údajov – a to aj z hľadiska bezpečnosti spracúvania – a zabezpečovalo ochranu práv dotknutých osôb.³⁷ Prevádzkovateľ je preto zodpovedný za posúdenie dostatočnosti záruk poskytnutých sprostredkovateľom a mal by vedieť preukázať, že dôsledne zohľadnil všetky prvky stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.
95. Záruky „poskytnuté“ sprostredkovateľom sú záruky, ktoré je sprostredkovateľ schopný **preukázať k spokojnosti prevádzkovateľa**, keďže ide o jediné záruky, ktoré môže prevádzkovateľ skutočne zohľadniť pri posudzovaní plnenia svojich povinností. Často si to bude vyžadovať výmenu príslušnej dokumentácie (napr. politika ochrany súkromia, obchodné podmienky, záznamy o spracovateľských činnostiach, politika správy záznamov, politika bezpečnosti informácií, správy o externých auditoch ochrany údajov, uznávané medzinárodné osvedčenia, napríklad zo série ISO 27000).
96. Posúdenie dostatočnosti záruk, ktoré vykoná prevádzkovateľ, je formou posúdenia rizika, ktoré bude vo veľkej miere závisieť od druhu spracúvania, ktorým bol sprostredkovateľ poverený, a musí sa vykonávať na individuálnom základe, pričom sa zohľadní povaha, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj riziká pre práva a slobody fyzických osôb. EDPB preto nemôže poskytnúť vyčerpávajúci zoznam dokumentov alebo opatrení, ktoré musí sprostredkovateľ predložiť alebo preukázať v ktoromkoľvek konkrétnom prípade, keďže to vo veľkej miere závisí od konkrétnych okolností spracúvania.
97. Prevádzkovateľ by mal pri posudzovaní dostatočnosti záruk zohľadniť tieto prvky³⁸: **odborné znalosti** sprostredkovateľa (napr. technické odborné znalosti bezpečnostných opatrení a porušenia ochrany osobných údajov), **spoľahlivosť** sprostredkovateľa; **zdroje** sprostredkovateľa. Aj dobré meno sprostredkovateľa na trhu môže byť relevantným faktorom pre prevádzkovateľov.
98. Dodržiavanie schváleného kódexu správania alebo certifikačného mechanizmu môže byť súčasťou preukazovania dostatočných záruk.³⁹ Sprostredkovateľom sa preto odporúča, aby informovali prevádzkovateľa o tejto okolnosti, ako aj o akejkoľvek jej zmene v ich dodržiavaní.
99. Povinnosť využívať len sprostredkovateľov „poskytujúcich dostatočné záruky“ uvedená v článku 28 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je nepretržitou povinnosťou. Neskončí sa v okamihu, keď prevádzkovateľ a sprostredkovateľ uzatvoria zmluvu alebo iný právny akt. Prevádzkovateľ by mal namiesto toho v primeraných intervaloch overovať záruky sprostredkovateľa, a to v prípade potreby aj formou auditov a kontrol.⁴⁰

1.2 Forma zmluvy alebo iného právneho aktu

100. Spracúvanie osobných údajov sprostredkovateľom sa musí riadiť zmluvou alebo iným právnym aktom podľa práva Únie alebo členského štátu medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom, ako sa vyžaduje v článku 28 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
101. Takýto právny akt musí mať **písomnú podobu vrátane elektronickej podoby**.⁴¹ Preto sa nepísané dohody (bez ohľadu na to, do akej miery sú dôkladné alebo účinné) nemôžu považovať za dostatočné

³⁷ Článok 28 ods. 1 a odôvodnenie 81 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

³⁸ Odôvodnenie 81 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

³⁹ Článok 28 ods. 5 a odôvodnenie 81 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁴⁰ Pozri aj článok 28 ods. 3 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁴¹ Článok 28 ods. 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

na splnenie požiadaviek stanovených v článku 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. S cieľom vyhnúť sa akýmkoľvek ťažkostiam pri preukazovaní toho, že zmluva alebo iný právny akt sú skutočne platné, EDPB odporúča zabezpečiť, aby sa potrebné podpisy zahrnuli do právneho aktu v súlade s uplatniteľným právom (napr. zmluvným právom).

102. Okrem toho zmluva alebo iný právny akt podľa práva Únie alebo práva členského štátu musí byť pre **sprostredkovateľa záväzný** vo vzťahu k prevádzkovateľovi, t. j. musí stanovovať povinnosti sprostredkovateľa, ktoré sú záväzné podľa práva EÚ alebo práva členského štátu. Musia sa v nej stanoviť aj povinnosti prevádzkovateľa. Vo väčšine prípadov pôjde o zmluvu, ale v nariadení sa odkazuje aj na „iný právny akt“, ako napríklad vnútroštátne právne predpisy (primárne alebo sekundárne) alebo iný právny nástroj. Ak právny akt neobsahuje celý požadovaný minimálny obsah, musí byť doplnený zmluvou alebo iným právnym aktom, ktorý obsahuje chýbajúce prvky.
103. Keďže v nariadení sa stanovuje jasná povinnosť uzavrieť v prípade, že nie je platný žiadny iný relevantný právny akt, písomnú zmluvu, jej neuzatvorenie je porušením všeobecného nariadenia o ochrane údajov.⁴² Prevádzkovateľ aj sprostredkovateľ sú zodpovední za zabezpečenie toho, aby bola uzatvorená zmluva alebo existoval iný právny akt upravujúci spracúvanie.⁴³ S ohľadom na ustanovenia článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov bude môcť príslušný dozorný orgán uložiť prevádzkovateľovi aj sprostredkovateľovi správnu pokutu, pričom zohľadní okolnosti každého jednotlivého prípadu. Zmluvy, ktoré sa uzavreli pred dátumom začatia uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov, by sa mali aktualizovať v súlade s článkom 28 ods. 3. Ak nedôjde k takejto aktualizácii s cieľom zosúladiť predtým existujúcu zmluvu s požiadavkami všeobecného nariadenia o ochrane údajov, predstavuje to porušenie článku 28 ods. 3.

Písomná zmluva podľa článku 28 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže byť súčasťou širšej zmluvy, napríklad dohody o úrovni poskytovaných služieb [service level agreement]. S cieľom uľahčiť preukázanie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov EDPB odporúča, aby sa prvky zmluvy, ktorých cieľom je uplatňovanie článku 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, jasne príslušne identifikovali na jednom mieste (napríklad v prílohe).

104. Prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sa pri plnení povinnosti uzavrieť zmluvu **môžu rozhodnúť, že budú rokovať o vlastnej zmluve** a o všetkých jej povinných prvkoch, **alebo sa úplne alebo čiastočne spoľahnú na štandardné zmluvné doložky (SCCs) týkajúce sa povinností podľa článku 28.**⁴⁴

⁴² Existencia (alebo neexistencia) písomnej dohody však nie je rozhodujúca pre existenciu vzťahu medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom. Ak existuje dôvod domnievať sa, že zmluva nezodpovedá skutočnosti, pokiaľ ide o skutočný výkon kontroly, a to na základe faktickej analýzy okolností vzťahu medzi zmluvnými stranami a vykonávania spracúvania osobných údajov, môže byť takáto dohoda nezatá do úvahy. Naopak, hoci neexistuje písomná dohoda o spracúvaní, vzťah medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom môže aj napriek tomu existovať. Znamenalo by to však porušenie článku 28 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Okrem toho, za určitých okolností môže nedostatočne jasné vymedzenie vzťahu medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom viesť k problému chýbajúceho právneho základu, na ktorom by sa malo zakladať každé spracúvanie, napr. pokiaľ ide o výmenu údajov medzi prevádzkovateľom a údajným sprostredkovateľom.

⁴³ Článok 28 ods. 3 sa nevzťahuje len na prevádzkovateľov. V situácii, keď sa územná pôsobnosť všeobecného nariadenia o ochrane údajov vzťahuje len na sprostredkovateľa, táto povinnosť je priamo uplatniteľná len na sprostredkovateľa, pozri aj usmernenia EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, s. 12.

⁴⁴ Článok 28 ods. 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. EDPB pripomína, že štandardné zmluvné doložky na účely súladu s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nezodpovedajú štandardným zmluvným doložkám podľa článku 46 ods. 2. Zatiaľ čo v prvých doložkách sa ďalej stanovuje a objasňuje, ako sa budú plniť ustanovenia článku 28 ods. 3 a 4, v druhých položkách sa poskytujú primerané záruky pre prípad prenosu

105. Súbor štandardných zmluvných doložiek môže alternatívne prijať Komisia⁴⁵ alebo dozorný orgán v súlade s mechanizmom konzistentnosti.⁴⁶ Tieto doložky by mohli byť súčasťou certifikácie udelenej prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi podľa článkov 42 alebo 43.⁴⁷
106. EDPB by chcel objasniť, že prevádzkovatelia a sprostredkovatelia nemajú povinnosť uzavrieť zmluvu na základe štandardných zmluvných doložiek, a takáto zmluva ani nemusí byť nevyhnutne uprednostňovaná pred dohodnutím individuálnej zmluvy. Pokiaľ ide o dodržiavanie súladu s právnymi predpismi o ochrane údajov, v závislosti od konkrétnych okolností prichádzajú do úvahy obe možnosti, pokiaľ spĺňajú požiadavky článku 28 ods. 3.
107. Ak zmluvné strany chcú využiť štandardné zmluvné doložky, musí ich dohoda obsahovať rovnaké doložky o ochrane údajov ako štandardné zmluvné doložky. V štandardných zmluvných doložkách sa často ponechávajú prázdne miesta na vyplnenie alebo možnosti, z ktorých si strany môžu vybrať. Okrem toho, ako už bolo uvedené, štandardné zmluvné doložky budú vo všeobecnosti začlenené do širšej dohody, v ktorej sa bude opisovať predmet zmluvy, jej finančné podmienky a iné dohodnuté doložky: strany budú môcť pridávať ďalšie ustanovenia (napr. o rozhodnom práve a o jurisdikcii), pokiaľ nie sú v priamom ani nepriamom rozpore so štandardnými zmluvnými doložkami⁴⁸ a neohrozujú ochranu poskytovanú všeobecným nariadením o ochrane údajov a právnymi predpismi EÚ alebo členských štátov o ochrane údajov.
108. Zmluvy medzi prevádzkovateľmi a sprostredkovateľmi môže v určitých prípadoch jednostranne vypracovať jedna zo strán. To, ktorá strana alebo strany vypracúvajú zmluvu môžu závisieť od viacerých faktorov vrátane: postavenia strán na trhu a zmluvných právomocí, ich technických odborných znalostí ako aj prístupu k právnym službám. Niektorí poskytovatelia služieb napríklad zvyknú stanoviť štandardné obchodné podmienky, ktoré zahŕňajú dohody o spracúvaní údajov.
109. Dohoda medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom musí byť v súlade s požiadavkami článku 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, aby sa zabezpečilo, že sprostredkovateľ spracúva osobné údaje v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov. V každej takejto dohode by sa mali zohľadniť konkrétne povinnosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov. Hoci sa v článku 28 stanovuje

osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii v prípade, že neexistuje rozhodnutie o primeranosti podľa článku 45 ods. 3.

⁴⁵ Článok 28 ods. 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pozri spoločné stanovisko EDPB – EDPS 1/2021 k štandardným zmluvným doložkám medzi prevádzkovateľmi a sprostredkovateľmi, dostupné na: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/edpb-edps-joint-opinion/edpb-edps-joint-opinion-12021-standard_sk.

⁴⁶ Článok 28 ods. 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Register rozhodnutí, ktoré dozorné orgány a súdy prijímajú vo veciach riešených v rámci mechanizmu konzistentnosti, vrátane štandardných zmluvných doložiek na účely súladu s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, je k dispozícii tu: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/consistency-findings/register-for-decisions_en.

⁴⁷ Článok 28 ods. 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁴⁸ EDPB pripomína, že rovnaká miera flexibility je povolená, ak sa strany rozhodnú použiť štandardné zmluvné doložky ako primeranú záruku pri prenosoch do tretích krajín podľa článku 46 ods. 2 písm. c) alebo článku 46 ods. 2 písm. d) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V odôvodnení 109 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že „Možnosť pre prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa uplatniť štandardné doložky o ochrane údajov prijaté Komisiou alebo dozorným orgánom by prevádzkovateľom ani sprostredkovateľom nemali brániť v tom, aby zahrnuli štandardné doložky o ochrane údajov do širšej zmluvy, ako napríklad zmluvy medzi sprostredkovateľom a ďalším sprostredkovateľom, alebo k nim pridali ďalšie doložky alebo dodatočné záruky, pokiaľ nie sú priamo alebo nepriamo v rozpore so štandardnými zmluvnými doložkami [...] alebo pokiaľ sa nedotýkajú základných práv alebo slobôd dotknutých osôb. Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia by sa mali nabádať, aby poskytovali dodatočné záruky prostredníctvom zmluvných záväzkov, ktoré doplnia štandardné ochranné doložky“.

zoznam bodov, ktoré musí zohľadniť každá zmluva upravujúca vzťah medzi prevádzkovateľmi a sprostredkovateľmi, ponecháva sa tu priestor na dohodu medzi zmluvnými stranami. V niektorých situáciách môže mať prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ pri rokovaní slabšiu vyjednávaciu pozíciu na prispôbenie dohody o ochrane údajov. Spoliehaním sa na štandardné zmluvné doložky prijaté podľa článku 28 (odseky 7 a 8) je možné dosiahnuť vyváženejšie vyjednávacie pozície a zabezpečiť, aby zmluvy boli v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov.

110. Skutočnosť, že zmluvu a jej podrobné obchodné podmienky pripravuje poskytovateľ služieb a nie prevádzkovateľ, nie je sama osebe problematická a sama osebe nie je dostatočným dôvodom na vyvodenie záveru, že poskytovateľ služieb by sa mal považovať za prevádzkovateľa. Nerovnováha zmluvného postavenia malého prevádzkovateľa vo vzťahu k veľkým poskytovateľom služieb by sa takisto nemala považovať za odôvodnenie toho, prečo prevádzkovateľ akceptuje doložky a zmluvné podmienky, ktoré nie sú v súlade s právnymi predpismi o ochrane údajov, ani nemôže prevádzkovateľa zbaviť jeho povinností v oblasti ochrany údajov. Prevádzkovateľ musí posúdiť podmienky a pokiaľ ich slobodne akceptuje a využíva službu, prijal aj plnú zodpovednosť za dodržiavanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Akákoľvek sprostredkovateľom navrhovaná zmena dohôd o spracúvaní údajov, ktoré sú súčasťou štandardných obchodných podmienok, by sa mala priamo oznámiť prevádzkovateľovi, ktorý by ju mal schváliť, pričom sa zohľadní priestor na uváženie, ktorý má sprostredkovateľ, pokiaľ ide o iné ako základné prvky určovania prostriedkov (pozri body 40 – 41). Samotné uverejnenie týchto zmien na webovom sídle sprostredkovateľa nie je v súlade s článkom 28.

1.3 Obsah zmluvy alebo iného právneho aktu

111. Pred opísaním jednotlivých podrobných požiadaviek stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov vo vzťahu k obsahu zmluvy alebo iného právneho aktu, je potrebné uviesť určité všeobecné poznámky.
112. Hoci prvky stanovené v článku 28 nariadenia predstavujú základný obsah zmluvy, prevádzkovateľ a sprostredkovateľ by zmluvu mali využiť na ďalšie objasnenie spôsobu, akým sa budú tieto základné prvky vykonávať, a to formou podrobných pokynov. V dohode o spracúvaní by sa preto **nemali len prevziať ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov**, ale mala by skôr obsahovať podrobnejšie a konkrétnejšie informácie o tom, ako budú požiadavky plnené a aká úroveň bezpečnosti sa vyžaduje pri spracúvaní osobných údajov, ktoré je predmetom dohody o spracúvaní. Rokovanie o zmluve a dohoda o zmluve vôbec nie sú len formálnou záležitosťou [pro-forma exercise], naopak, sú príležitosťou na upresnenie podrobností týkajúcich sa spracúvania.⁴⁹ Vo svojej podstate „Ochrana práv a slobôd dotknutých osôb, ako aj povinnosti a zodpovednosť prevádzkovateľov a sprostredkovateľov [...] si vyžaduje jasné rozdelenie povinností“ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.⁵⁰
113. V zmluve by sa zároveň mali **zohľadniť „osobitné úlohy a povinnosti sprostredkovateľa v kontexte spracúvania, ktoré sa má vykonať, a riziko pre práva a slobody dotknutých osôb“**.⁵¹ Vo všeobecnosti by sa zmluva medzi stranami mala vypracovať so zreteľom na konkrétnu spracovateľskú činnosť s údajmi. Nie je napríklad potrebné ukladať obzvlášť prísne ochranné opatrenia a postupy sprostredkovateľovi poverenému spracovateľskou činnosťou, pri ktorej hrozia len malé riziká: hoci každý sprostredkovateľ musí spĺňať požiadavky stanovené v nariadení, opatrenia a postupy by mali byť prispôbené konkrétnej situácii. V každom prípade zmluva musí obsahovať všetky prvky článku 28

⁴⁹ Pozri aj EDPB, Stanovisko 14/2019 k návrhu štandardných zmluvných doložiek, ktorý predložil dánsky dozorný orgán (článok 28 ods. 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), s. 5.

⁵⁰ Odôvodnenie 79 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁵¹ Odôvodnenie 81 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

ods. 3. Zmluva by zároveň mala obsahovať niektoré prvky, ktoré môžu sprostredkovateľovi pomôcť pochopiť riziká pre práva a slobody dotknutých osôb vyplývajúce zo spracúvania: keďže činnosť sa vykonáva v mene prevádzkovateľa, prevádzkovateľ často lepšie chápe riziká, ktoré zo spracúvania vyplývajú, keďže si je vedomý okolností, za ktorých sa spracúvanie vykonáva.

114. Pokiaľ ide o **požadovaný obsah** zmluvy alebo iného právneho aktu, EDPB vykladá článok 28 ods. 3 tak, že je potrebné stanoviť:
- **predmet spracúvania** (napríklad záznamy z kamerového systému, na ktorých sú osoby, ktoré vstupujú do zariadenia s vysokým stupňom zabezpečenia a ktoré zariadenie opúšťajú). Hoci je predmet spracúvania široký pojem, musí byť formulovaný dostatočne špecificky na to, aby bolo jasné, aký je hlavný predmet spracúvania;
 - **doba**⁵² spracúvania: malo by sa uviesť presné časové obdobie, alebo kritéria na jeho určenie; môže sa napríklad odkázať na trvanie dohody o spracúvaní;
 - **povaha** spracúvania: druh operácií vykonávaných v rámci spracúvania (napríklad: „natáčanie“, „zaznamenávanie“, „archivovanie záberov“,...) a účel spracúvania (napríklad: zisťovanie neoprávneného vstupu). Tento opis by mal byť čo najúplnejší v závislosti od konkrétnej spracovateľskej činnosti, aby externým stranám (napr. dozorným orgánom) umožnil pochopiť obsah a riziká spracúvania zvereného sprostredkovateľovi.
 - **typy osobných údajov**: mali by byť opísané čo možno najpodrobnejšie (napríklad: videozáznamy osôb, ktoré vstupujú do priestorov a opúšťajú ich). Nestačí len uviesť, že ide o „osobné údaje podľa článku 4 bod 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov“ alebo „osobitné kategórie osobných údajov podľa článku 9“. V prípade osobitných kategórií údajov by sa v zmluve alebo právnom akte malo aspoň uviesť, o ktoré druhy údajov ide, napríklad „informácie týkajúce sa zdravotnej dokumentácie“ alebo „informácie o tom, či je dotknutá osoba členom odborovej organizácie“;
 - **kategórie dotknutých osôb**: aj tieto by mali byť uvedené pomerne konkrétne (napríklad: „návštevníci“, „zamestnanci“, doručovacie služby atď.);
 - **povinnosti a práva prevádzkovateľa**: práva prevádzkovateľa sa ďalej rozoberajú v nasledujúcich oddieloch (napr. pokiaľ ide o právo prevádzkovateľa vykonávať kontroly a audity). Pokiaľ ide o povinnosti prevádzkovateľa, patrí tu napríklad povinnosť prevádzkovateľa poskytnúť sprostredkovateľovi údaje uvedené v zmluve, poskytnúť a zdokumentovať všetky pokyny týkajúce sa spracúvania údajov sprostredkovateľom s cieľom zabezpečiť pred spracúvaním a počas spracúvania dodržiavanie povinností stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov na strane sprostredkovateľa, vykonávať dozor nad spracúvaním, a to aj vykonávaním auditov a kontrol sprostredkovateľa.
115. Hoci sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov uvádzajú prvky, ktoré dohoda musí vždy obsahovať, môže byť potrebné zahrnúť ďalšie relevantné informácie v závislosti od kontextu a rizík spracúvania, ako aj akýchkoľvek ďalších uplatniteľných požiadaviek.

⁵² Doba spracúvania nemusí nevyhnutne zodpovedať dobe trvania dohody (môže existovať zákonná povinnosť dlhšieho alebo kratšieho uchovávanía údajov).

1.3.1 *Sprostredkovateľ musí spracúvať údaje len na základe zdokumentovaných pokynov prevádzkovateľa [článok 28 ods. 3 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]*

116. Potreba špecifikovať túto povinnosť vyplýva zo skutočnosti, že sprostredkovateľ spracúva údaje v mene prevádzkovateľa. Prevádzkovatelia musia svojim sprostredkovateľom poskytnúť pokyny týkajúce sa každej spracovateľskej činnosti. Takéto pokyny môžu zahŕňať prípustné a neprípustné zaobchádzanie s osobnými údajmi, podrobnejšie postupy, spôsoby zabezpečenia údajov atď. Sprostredkovateľ nesmie prekročiť pokyny prevádzkovateľa. Sprostredkovateľ však môže navrhnúť prvky, ktoré sa, ak ich prevádzkovateľ akceptuje, stanú súčasťou daných pokynov.
117. Ak sprostredkovateľ spracúva údaje mimo pokynov prevádzkovateľa alebo nad ich rámec, a ide o rozhodnutie, ktorým sa určujú účely a prostriedky spracúvania, sprostredkovateľ porušuje svoje povinnosti a bude dokonca považovaný za prevádzkovateľa v súvislosti s týmto spracúvaním v súlade s článkom 28 ods. 10 (pozri pododdiel 1.5⁵³).
118. Pokyny, ktoré vydá prevádzkovateľ, musia byť **zdokumentované**. Na tieto účely sa odporúča zahrnúť do prílohy k zmluve alebo inému právnomu aktu postup a vzorový dokument na poskytovanie ďalších pokynov. Pokyny možno prípadne poskytnúť v akejkoľvek písomnej forme (napr. e-mailom), ako aj v akejkoľvek inej zdokumentovanej forme, pokiaľ je možné uchovať záznamy o takýchto pokynoch. Každopádne, aby sa predišlo problému pri preukazovaní toho, že pokyny prevádzkovateľa boli riadne zdokumentované, EDPB odporúča uchovávať takéto pokyny spolu so zmluvou alebo iným právnym aktom.
119. Povinnosť sprostredkovateľa nevykonávať spracovateľskú činnosť, ktorá nie je založená na pokynoch prevádzkovateľa, sa vzťahuje aj na **prenosy** osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii. V zmluve by sa mali stanoviť požiadavky na prenosy do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám, pričom by sa mali zohľadniť ustanovenia kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
120. EDPB odporúča, aby prevádzkovateľ venoval náležitú pozornosť tomuto konkrétnemu bodu, najmä ak sprostredkovateľ bude delegovať niektoré spracovateľské činnosti na ďalších sprostredkovateľov a ak má sprostredkovateľ organizačné útvary alebo jednotky nachádzajúce sa v tretích krajinách. Ak pokyny prevádzkovateľa neumožňujú prenos informácií do tretích krajín alebo poskytnutie informácií tretím krajinám, sprostredkovateľ nebude môcť poveriť spracúvaním ďalších sprostredkovateľov v tretej krajine, ani nebude môcť dať údaje spracúvať v jednom zo svojich organizačných útvarov mimo EÚ.
121. Sprostredkovateľ môže spracúvať údaje inak ako na základe zdokumentovaných pokynov prevádzkovateľa, **ak sa od sprostredkovateľa vyžaduje spracúvanie a/alebo prenos osobných údajov na základe práva EÚ alebo práva členského štátu, ktorému sprostredkovateľ podlieha**. V tomto ustanovení sa ďalej poukazuje na dôležitosť dôslednosti rokovania o dohodách o spracúvaní údajov a ich vypracovania, keďže niektorá zo strán môže napríklad potrebovať právne poradenstvo v súvislosti s existenciou takejto právnej požiadavky. Musí k tomu dôjsť zavčas, keďže sprostredkovateľ je povinný informovať prevádzkovateľa o takejto požiadavke pred začatím spracúvania. Uvedená informačná povinnosť neexistuje, len ak sa v tom istom práve (práve Únie alebo členského štátu) sprostredkovateľovi zakazuje informovať prevádzkovateľa „zo závažných dôvodov verejného záujmu“. Prenos alebo poskytnutie sa môže uskutočniť len vtedy, ak to povoľuje právo Únie, a zároveň v súlade s článkom 48 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁵³ Pozri časť II pododdiel 1.5 („Sprostredkovateľ, ktorý určuje účely a prostriedky spracúvania“).

1.3.2 Sprostredkovateľ musí zabezpečiť, aby sa osoby oprávnené spracúvať osobné údaje zaviazali, že zachovávajú dôvernosť informácií, alebo aby boli viazané vhodnou povinnosťou zachovávať dôvernosť informácií vyplývajúcou zo štatútu [článok 28 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

122. V zmluve sa musí uviesť, že sprostredkovateľ je povinný zabezpečiť, aby sa každá osoba, ktorú poverí spracúvaním osobných údajov, zaviazala, že zachová dôvernosť. Zabezpečí sa to buď prostredníctvom konkrétnej zmluvnej dohody, alebo na základe už platných povinností vyplývajúcich zo štatútu.
123. Široký pojem „osoby oprávnené spracúvať osobné údaje“ zahŕňa zamestnancov a dočasných zamestnancov. Vo všeobecnosti by mal sprostredkovateľ sprístupniť osobné údaje len zamestnancom, ktorí ich skutočne potrebujú na plnenie úloh, na ktoré si sprostredkovateľa najal prevádzkovateľ.
124. Závazok alebo povinnosť zachovávať dôvernosť musí byť „primeraná“, t. j. musí skutočne zakazovať oprávnenej osobe zverejniť akékoľvek dôverné informácie bez povolenia a musí byť dostatočne široká, aby sa vzťahovala na všetky osobné údaje spracúvané v mene prevádzkovateľa, ako aj na podmienky, za ktorých sa osobné údaje spracúvajú.

1.3.3 Sprostredkovateľ musí vykonať všetky požadované opatrenia podľa článku 32 [článok 28 ods. 3 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

125. V článku 32 sa vyžaduje, aby prevádzkovateľ a sprostredkovateľ prijali primerané technické a organizačné bezpečnostné opatrenia. Hoci táto povinnosť je už sprostredkovateľovi, ktorého spracovateľské operácie patria do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, priamo uložená, povinnosť prijať všetky opatrenia požadované podľa článku 32 sa musí zohľadniť aj v zmluve týkajúcej sa spracovateľských činností, ktorými ho prevádzkovateľ poveril.
126. Ako už bolo uvedené, v zmluve o spracúvaní by sa nemali len prevziať ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Zmluva musí obsahovať alebo musí odkazovať na informácie o bezpečnostných opatreniach, ktoré sa majú prijať, **povinnosť sprostredkovateľa získať súhlas prevádzkovateľa pred vykonaním zmien** a pravidelné preskúmanie bezpečnostných opatrení, aby sa zabezpečila ich primeranosť vzhľadom na riziká, ktoré sa môžu časom vyvíjať. Miera podrobnosti informácií o bezpečnostných opatreniach, ktoré sa majú zahrnúť do zmluvy, musí byť taká, aby prevádzkovateľ mohol posúdiť primeranosť opatrení podľa článku 32 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Opis je okrem toho potrebný aj na to, aby prevádzkovateľ mohol plniť svoju povinnosť zodpovednosti podľa článku 5 ods. 2 a článku 24 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ ide o bezpečnostné opatrenia uložené sprostredkovateľovi. Súvisiacu povinnosť sprostredkovateľa pomáhať prevádzkovateľovi a sprístupniť všetky informácie potrebné na preukázanie plnenia tejto povinnosti možno vyvodiť z článku 28 ods. 3 písm. f) a h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
127. Úroveň pokynov, ktoré prevádzkovateľ poskytne sprostredkovateľovi, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa majú prijať, bude závisieť od konkrétnych okolností. V niektorých prípadoch môže prevádzkovateľ poskytnúť jasný a podrobný opis bezpečnostných opatrení, ktoré sa majú vykonať. V iných prípadoch môže prevádzkovateľ opísať minimálne bezpečnostné ciele, ktoré sa majú dosiahnuť, pričom požiada sprostredkovateľa, aby navrhol vykonanie konkrétnych bezpečnostných opatrení. Prevádzkovateľ musí v každom prípade poskytnúť sprostredkovateľovi opis spracovateľských činností a bezpečnostných cieľov (na základe prevádzkovateľovho posúdenia rizika), ako aj schváliť opatrenia navrhnuté sprostredkovateľom. Môže sa to zahrnúť do prílohy k zmluve. Prevádzkovateľ uplatňuje svoju

rozhodovaciu právomoc pokiaľ ide o hlavné charakteristiky bezpečnostných opatrení, a to buď formou výslovného zoznamu opatrení, alebo schválením opatrení navrhnutých sprostredkovateľom.

1.3.4 Sprostredkovateľ musí dodržiavať podmienky uvedené v článku 28 ods. 2 a 4 týkajúce sa zapojenia ďalšieho sprostredkovateľa [článok 28 ods. 3 písm. d) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

128. V dohode sa musí uviesť, že sprostredkovateľ nesmie zapojiť iného sprostredkovateľa bez predchádzajúceho písomného povolenia prevádzkovateľa a či bude toto povolenie osobitné alebo všeobecné. V prípade všeobecného povolenia musí sprostredkovateľ informovať prevádzkovateľa o každej zmene ďalších sprostredkovateľov na základe písomného povolenia a poskytnúť prevádzkovateľovi možnosť vzniesť námietku. Odporúča sa, aby sa v zmluve stanovil príslušný postup. Je potrebné poznamenať, že povinnosť sprostredkovateľa informovať prevádzkovateľa o každej zmene ďalších sprostredkovateľov znamená, že sprostredkovateľ aktívne oznamuje alebo signalizuje takéto zmeny prevádzkovateľovi.⁵⁴ V prípade, že sa vyžaduje osobitné povolenie, mal by sa v zmluve stanoviť postup na získanie takéhoto povolenia.
129. Ak sprostredkovateľ zapojí iného sprostredkovateľa, musí sa medzi nimi uzatvoriť zmluva, v ktorej sa stanovujú rovnaké povinnosti v oblasti ochrany údajov, ako sú povinnosti uložené pôvodnému sprostredkovateľovi, alebo tieto povinnosti musia byť uložené iným právnym aktom podľa práva Únie alebo práva členského štátu (pozri ďalej odsek 160). To zahŕňa povinnosť podľa článku 28 ods. 3 písm. h) umožniť audity, ako aj kontroly vykonávané prevádzkovateľom alebo iným audítorm, ktorého poveril prevádzkovateľ, a prispievať k nim.⁵⁵ Sprostredkovateľ je voči prevádzkovateľovi zodpovedný za to, že ostatní sprostredkovatelia dodržiavajú povinnosti v oblasti ochrany údajov (ďalšie podrobnosti o odporúčanom obsahu dohody sú uvedené v pododdieli 1.6⁵⁶).

1.3.5 Sprostredkovateľ musí pomáhať prevádzkovateľovi pri plnení jeho povinnosti reagovať na žiadosti o výkon práv dotknutej osoby [článok 28 ods. 3 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

130. Hoci zabezpečenie vybavovania žiadostí dotknutých osôb pripadá prevádzkovateľovi, v zmluve sa musí stanoviť, že sprostredkovateľ je povinný poskytnúť pomoc „vhodnými technickými a organizačnými opatreniami, v čo najväčšej miere“. Povaha tejto pomoci sa môže značne líšiť „vzhľadom na povahu spracúvania“ a v závislosti od druhu činnosti, ktorou bol sprostredkovateľ poverený. Podrobnosti týkajúce sa pomoci, ktorú má sprostredkovateľ poskytnúť, by mali byť zahrnuté v zmluve alebo v jej prílohe.
131. Pomoc môže spočívať aj v jednoduchom bezodkladnom zaslaní akejkoľvek prijatej žiadosti a/alebo v umožnení prevádzkovateľovi priamo extrahovať a spravovať príslušné osobné údaje, za určitých okolností sa však sprostredkovateľ môže poveriť konkrétnymi, technickými povinnosťami, najmä ak je schopný extrahovať a spravovať osobné údaje.

⁵⁴ Naopak, v tejto súvislosti napríklad nestačí, aby sprostredkovateľ poskytol prevádzkovateľovi len všeobecný prístup k zoznamu ďalších sprostredkovateľov, ktorý by bol priebežne aktualizovaný bez upozornenia na každého nového plánovaného ďalšieho sprostredkovateľa. Inými slovami, sprostredkovateľ musí prevádzkovateľa aktívne informovať o každej zmene zoznamu (t. j. najmä o každom novom plánovanom ďalšom sprostredkovateľovi).

⁵⁵ Pozri aj EDPB, Stanovisko 14/2019 k návrhu štandardných zmluvných doložiek, ktorý predložil dánsky dozorný orgán (článok 28 ods. 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), 9. júla 2019, bod 44.

⁵⁶ Pozri časť II pododdiel 1.6 („Ďalší sprostredkovatelia“).

132. Je dôležité mať na pamäti, že hoci praktickou správou jednotlivých žiadostí možno poveriť externého sprostredkovateľa, prevádzkovateľ nesie zodpovednosť za vyhovie takýmto žiadostiam. Preto by prevádzkovateľ mal posúdiť, či sú žiadosti dotknutých osôb prípustné a/alebo či sú splnené požiadavky stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, a to buď na individuálnom základe, alebo formou jasných pokynov poskytnutých sprostredkovateľovi v zmluve pred začiatkom spracúvania. Okrem toho prevádzkovateľ nemôže predĺžiť lehoty stanovené v kapitole III na základe skutočnosti, že potrebné informácie musia byť poskytnuté sprostredkovateľom.

1.3.6 Sprostredkovateľ musí pomáhať prevádzkovateľovi pri zabezpečovaní dodržiavania povinností podľa článkov 32 až 36 [článok 28 ods. 3 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

133. Je potrebné, aby sa zmluva vyhla len opakovanému uvedeniu týchto povinností týkajúcich sa pomoci: **dohoda by mala obsahovať podrobnosti o tom, ako má sprostredkovateľ pomôcť prevádzkovateľovi splniť uvedené povinnosti.** Do príloh k dohode sa môžu napríklad pridať postupy a vzorové formuláre, ktoré sprostredkovateľovi umožnia poskytnúť prevádzkovateľovi všetky potrebné informácie.
134. Druh a úroveň pomoci, ktorú má sprostredkovateľ poskytnúť, sa môže značne líšiť „s prihliadnutím na povahu spracúvania a informácie dostupné sprostredkovateľovi“. Prevádzkovateľ musí sprostredkovateľa primerane informovať o rizikách spojených so spracúvaním a o akýchkoľvek iných okolnostiach, ktoré môžu sprostredkovateľovi pomôcť pri plnení jeho povinností.
135. Pokiaľ ide o konkrétne povinnosti, sprostredkovateľ je predovšetkým povinný pomáhať prevádzkovateľovi pri plnení povinnosti prijať primerané technické a organizačné opatrenia na zaistenie bezpečnosti spracúvania.⁵⁷ Hoci sa to môže do určitej miery prekrývať s požiadavkou, aby sám sprostredkovateľ prijal primerané bezpečnostné opatrenia, ak spracovateľské operácie sprostredkovateľa patria do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ide o dve odlišné povinnosti, keďže jedna sa týka vlastných opatrení sprostredkovateľa a druhá sa týka opatrení prevádzkovateľa.
136. Po druhé, sprostredkovateľ musí pomáhať prevádzkovateľovi pri plnení povinnosti oznamovať porušenia ochrany osobných údajov dozornému orgánu a dotknutým osobám. Sprostredkovateľ musí informovať prevádzkovateľa vždy, keď zistí porušenie ochrany osobných údajov, ktoré má vplyv na zariadenia/IT systémy sprostredkovateľa alebo ďalšieho sprostredkovateľa, a pomôcť prevádzkovateľovi získať informácie, ktoré je potrebné uviesť v správe dozornému orgánu.⁵⁸ Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa vyžaduje, aby prevádzkovateľ bez zbytočného odkladu oznámil porušenie s cieľom minimalizovať ujmu spôsobenú jednotlivcom a maximalizovať možnosť primeraného vyriešenia tohto porušenia. Sprostredkovateľ by preto taktiež mal prevádzkovateľovi zaslať oznámenie bez zbytočného odkladu.⁵⁹ V závislosti od osobitných vlastností spracúvania, ktorým bol sprostredkovateľ poverený, môže byť vhodné, aby zmluvné strany zahrnuli do zmluvy konkrétny harmonogram (napr. počet hodín), na základe ktorého by sprostredkovateľ mal informovať prevádzkovateľa, ako aj kontaktné miesto pre takéto oznámenia, spôsob oznámenia a minimálny obsah, ktoré prevádzkovateľ očakáva.⁶⁰ Zmluvné dojednanie medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom môže zahŕňať aj povolenie a požiadavku, aby sprostredkovateľ priamo oznámil

⁵⁷ Článok 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁵⁸ Článok 33 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁵⁹ Viac informácií sa nachádza v: Usmernenia o oznámení porušenia ochrany osobných údajov podľa nariadenia 2016/679, WP250rev.01, 6. februára 2018, s. 13 – 14.

⁶⁰ Pozri aj EDPB, Stanovisko 14/2019 k návrhu štandardných zmluvných doložiek, ktorý predložil dánsky dozorný orgán (článok 28 ods. 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), 9. Júl a 2019, bod 40.

porušenie ochrany údajov v súlade s článkami 33 a 34, zákonnú zodpovednosť za oznámenie však naďalej znáša prevádzkovateľ.⁶¹ Ak sprostredkovateľ oznámi porušenie ochrany údajov priamo dozornému orgánu a informuje dotknuté osoby v súlade s článkami 33 a 34, sprostredkovateľ musí informovať aj prevádzkovateľa a poskytnúť prevádzkovateľovi kópie oznámenia a informácií, ktoré poskytol dotknutým osobám.

137. Sprostredkovateľ musí okrem toho v prípade potreby pomáhať prevádzkovateľovi pri vykonávaní posúdení vplyvu na ochranu údajov a pri konzultácii s dozorným orgánom, v prípade, že z výsledku vyplýva vysoké riziko, ktoré nie je možné zmierniť.
138. Povinnosť poskytovať pomoc neznamená presun zodpovednosti, keďže tieto povinnosti boli uložené prevádzkovateľovi. Napríklad, hoci posúdenie vplyvu na ochranu údajov môže v praxi vykonať sprostredkovateľ, prevádzkovateľ je naďalej zodpovedný za povinnosť vykonať toto posúdenie⁶² a od sprostredkovateľa sa vyžaduje, aby pomáhal prevádzkovateľovi len „keď je to potrebné alebo keď ho o to prevádzkovateľ požiada“.⁶³ Pri vykonávaní posúdenia vplyvu na ochranu údajov preto musí prevziať iniciatívu prevádzkovateľ, a nie sprostredkovateľ.

1.3.7 Po ukončení spracovateľských činností musí sprostredkovateľ na základe rozhodnutia prevádzkovateľa vymazať všetky osobné údaje alebo ich vrátiť prevádzkovateľovi vymazať existujúce kópie [článok 28 ods. 3 písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

139. V zmluvných podmienkach sa má zabezpečiť, aby osobné údaje podliehali primeranej ochrane po ukončení „poskytovania služieb týkajúcich sa spracúvania“: je na prevádzkovateľovi, aby rozhodol, čo by mal sprostredkovateľ urobiť s osobnými údajmi.
140. Prevádzkovateľ môže na začiatku rozhodnúť a uviesť v zmluve, formou písomného oznámenia, ktoré sa včas zašle sprostredkovateľovi, či sa osobné údaje vymažú alebo vrátia. Zmluva alebo iný právny akt by mali zohľadňovať možnosť prevádzkovateľa zmeniť rozhodnutie prijaté pred ukončením poskytovania služieb týkajúcich sa spracúvania. V zmluve by sa mal stanoviť postup na poskytovanie takýchto pokynov.
141. Ak sa prevádzkovateľ rozhodne, že osobné údaje sa vymažú, sprostredkovateľ by mal zabezpečiť, aby sa vymazanie vykonalo bezpečným spôsobom, a to aj v záujme súladu s článkom 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Sprostredkovateľ by mal prevádzkovateľovi potvrdiť, že k vymazaniu došlo v dohodnutej lehote a dohodnutým spôsobom.
142. Sprostredkovateľ musí vymazať všetky existujúce kópie údajov, pokiaľ právne predpisy EÚ alebo členského štátu nevyžadujú ich ďalšie uchovávanie. Ak sprostredkovateľ alebo prevádzkovateľ vie o existencii takejto právnej požiadavky, mal by o tom čo najskôr informovať druhú stranu.

⁶¹ Usmernenia o oznámení porušenia ochrany osobných údajov podľa nariadenia 2016/679, WP250rev.01, 6. februára 2018, s. 14.

⁶² Usmernenia pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 týkajúce sa posúdenia vplyvu na ochranu údajov a stanovenie toho, či na účely nariadenia 2016/679 spracúvanie „pravdepodobne povedie k vysokému riziku“, WP 248 rev.01, s. 14.

⁶³ Odôvodnenie 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

1.3.8 Sprostredkovateľ musí prevádzkovateľovi poskytnúť všetky informácie potrebné na preukázanie splnenia povinností stanovených v článku 28 a umožní audity, ako aj kontroly vykonávané prevádzkovateľom alebo iným auditorom, ktorého poveril prevádzkovateľ, a prispieva k nim [článok 28 ods. 3 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

143. V zmluve sa uvedú podrobnosti o tom, ako často a ako by mal prebiehať tok informácií medzi sprostredkovateľom a prevádzkovateľom, aby bol prevádzkovateľ plne informovaný o podrobnostiach spracúvania, ktoré sú relevantné na preukázanie plnenia povinností stanovených v článku 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Napríklad sa môžu poskytnúť prevádzkovateľovi príslušné časti záznamov sprostredkovateľa o spracovateľských činnostiach. Sprostredkovateľ by mal poskytovať všetky informácie o tom, ako sa spracovateľská činnosť bude vykonávať v mene prevádzkovateľa. Takéto informácie by mali zahŕňať informácie o fungovaní používaných systémov, bezpečnostných opatreniach, spôsobe plnenia požiadaviek na uchovávanie údajov, umiestnení údajov, prenosoch údajov, o tom, kto má prístup k údajom a o tom, kto je príjemcom údajov, o využitých ďalších sprostredkovateľoch atď.
144. V zmluve sa uvedú aj ďalšie podrobnosti týkajúce sa schopnosti vykonávať kontroly a audity a povinnosti prispievať k inšpekciám a auditom vykonávaným prevádzkovateľom alebo iným auditorom, ktorého poveril prevádzkovateľ.

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa stanovuje, že kontroly a audity vykonáva prevádzkovateľ alebo tretia strana poverená prevádzkovateľom. Cieľom takéhoto auditu je zabezpečiť, aby prevádzkovateľ mal všetky informácie týkajúce sa spracovateľskej činnosti vykonávanej v jeho mene a záruk poskytnutých sprostredkovateľom. Sprostredkovateľ môže navrhnúť konkrétneho audítora, konečné rozhodnutie sa však musí ponechať prevádzkovateľovi podľa článku 28 ods. 3 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.⁶⁴ Okrem toho, aj v prípade, že kontrolu vykonáva auditor navrhnutý sprostredkovateľom, prevádzkovateľ si ponecháva právo spochybníť rozsah, metodiku a výsledky kontroly.⁶⁵

Zmluvné strany by mali spolupracovať v dobrej viere a posúdiť, či a kedy je potrebné vykonať audity v priestoroch sprostredkovateľa, ako aj aký druh auditu alebo kontroly (na diaľku/na mieste/iný spôsob získavania potrebných informácií) by bol v konkrétnom prípade potrebný a vhodný, a to aj vzhľadom na bezpečnostné obavy; konečné rozhodnutie v tejto veci prijme prevádzkovateľ. Na základe výsledkov kontroly by prevádzkovateľ mal mať možnosť požiadať sprostredkovateľa, aby prijal následné opatrenia, napr. na nápravu zistených nedostatkov a medzier.⁶⁶ Takisto by sa mali stanoviť osobitné postupy týkajúce sa kontroly ďalších sprostredkovateľov zo strany sprostredkovateľa a prevádzkovateľa (pozri pododdiel 1.6⁶⁷).

145. Otázka rozdelenia nákladov medzi prevádzkovateľa a sprostredkovateľa v súvislosti s auditmi sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov nerieši a uplatňujú sa pri nej obchodné hľadiská. V článku 28 ods. 3 písm. h) sa však vyžaduje, aby zmluva obsahovala povinnosť sprostredkovateľa poskytnúť prevádzkovateľovi všetky potrebné informácie a povinnosť umožniť audity a kontroly vykonávané

⁶⁴ Pozri spoločné stanovisko EDPB – EDPS 1/2021 k štandardným zmluvným doložkám medzi prevádzkovateľmi a sprostredkovateľmi, bod 43.

⁶⁵ Pozri stanovisko 14/2019 k návrhu štandardných zmluvných doložiek, ktorý predložil dánsky dozorný orgán (článok 28 ods. 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), bod 43.

⁶⁶ Pozri stanovisko 14/2019 k návrhu štandardných zmluvných doložiek, ktorý predložil dánsky dozorný orgán (článok 28 ods. 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), bod 43.

⁶⁷ Pozri časť II pododdiel 1.6 („Ďalší sprostredkovatelia“).

prevádzkovateľom alebo iným audítorm, ktorého poveril prevádzkovateľ, a prispievať k nim. V praxi to znamená, že zmluvné strany by nemali do zmluvy vložiť ustanovenia, v ktorých sa predpokladá úhrada nákladov alebo poplatkov, ktoré by boli zjavne neprimerané alebo nadmerné, čo by jednu zo strán mohlo odradiť. Z takýchto doložiek by vskutku mohlo vyplývať, že práva a povinnosti stanovené v článku 28 ods. 3 písm. h) by sa v praxi nikdy nevykonávali a stali by sa čisto teoretické, hoci tvoria neoddeliteľnú súčasť záruk ochrany údajov stanovených v článku 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

1.4 Pokyny porušujúce právne predpisy o ochrane údajov

146. Podľa článku 28 ods. 3 sprostredkovateľ musí bezodkladne informovať prevádzkovateľa, ak sa podľa jeho názoru niektorým pokynom porušuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov alebo iné právne predpisy Únie alebo členského štátu týkajúce sa ochrany údajov.
147. Sprostredkovateľ je síce povinný dodržiavať pokyny prevádzkovateľa, zároveň má aj všeobecnú povinnosť dodržiavať právne predpisy. Pokyn, ktorý porušuje zákon o ochrane údajov, preto podľa všetkého spôsobuje rozpor medzi uvedenými dvoma povinnosťami.
148. Na základe informácie, že jeden z jeho pokynov môže byť v rozpore s právnymi predpismi o ochrane údajov, bude prevádzkovateľ musieť posúdiť situáciu a určiť, či pokyn skutočne porušuje právne predpisy o ochrane údajov.
149. EDPB stranám odporúča, aby v si zmluve dohodli dôsledky oznámenia sprostredkovateľa o porušujúcom pokyne, ako aj dôsledky nečinnosti prevádzkovateľa v tejto súvislosti. Jednou z možností by bolo zahrnutie ustanovenia o vypovedaní zmluvy v prípade, že prevádzkovateľ trvá na nezákonnom pokyne. Ďalšou možnosťou by bolo ustanovenie o možnosti sprostredkovateľa pozastaviť vykonávanie dotknutého pokynu dotedy, kým ho prevádzkovateľ nepotvrdí, nezmení alebo neodvolá.⁶⁸

1.5 Sprostredkovateľ, ktorý určuje účely a prostriedky spracúvania

150. Ak sprostredkovateľ v rozpore s týmto nariadením určuje účely a prostriedky spracúvania, považuje sa v súvislosti s daným spracúvaním za prevádzkovateľa (článok 28 ods. 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

1.6 Ďalší sprostredkovatelia

151. Spracovateľské činnosti údajov často vykonáva veľký počet aktérov a reťazce subdodávateľov [subcontracting] sú čoraz zložitejšie. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa zavádzajú osobitné povinnosti, ktoré vznikajú, keď má (ďalší) sprostredkovateľ v úmysle zapojiť iného aktéra a pridať tak do reťazca ďalší článok, pričom ho poverí činnosťami, ktoré si vyžadujú spracúvanie osobných údajov. Analýza toho, či poskytovateľ služieb koná ako ďalší sprostredkovateľ, by sa mala vykonať v súlade s vyššie opísaným pojmom sprostredkovateľa (pozri bod 83).
152. Hoci reťazec môže byť pomerne dlhý, prevádzkovateľ si zachováva svoju kľúčovú úlohu pri určovaní účelu a prostriedkov spracúvania. V článku 28 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že sprostredkovateľ nezapojí ďalšieho sprostredkovateľa bez predchádzajúceho osobitného alebo všeobecného písomného povolenia prevádzkovateľa (vrátane v elektronickej forme). V prípade všeobecného písomného povolenia, sprostredkovateľ musí informovať prevádzkovateľa o akýchkoľvek

⁶⁸ Pozri spoločné stanovisko EDPB – EDPS 1/2021 k štandardným zmluvným doložkám medzi prevádzkovateľmi a sprostredkovateľmi, bod 39.

zamýšľaných zmenách v súvislosti s pridaním alebo nahradením ďalších sprostredkovateľov, čím prevádzkovateľovi poskytne možnosť namietat' voči takýmto zmenám. V oboch prípadoch musí sprostredkovateľ získať písomné povolenie prevádzkovateľa ešte pred tým, než akékoľvek spracúvanie osobných údajov zverí ďalšiemu sprostredkovateľovi. Na účely posúdenia a rozhodnutia o tom, či povoliť ďalšieho sprostredkovateľa, bude musieť sprostredkovateľ poskytnúť prevádzkovateľovi zoznam plánovaných ďalších sprostredkovateľov (vrátane pri každom z nich: ich polohu, čo budú robiť a dôkaz o prijatých zárukách).⁶⁹

153. Predchádzajúce písomné povolenie môže byť osobitné, t. j. môže odkazovať na konkrétneho ďalšieho sprostredkovateľa pri konkrétnej spracovateľskej činnosti a v konkrétnom čase alebo môže byť všeobecné. Malo by sa to upresniť v zmluve alebo inom právnom akte, ktorým sa spracúvanie riadi.
154. V prípadoch, keď sa prevádzkovateľ rozhodne akceptovať určitých ďalších sprostredkovateľov už pri podpise zmluvy, do zmluvy alebo jej prílohy by sa mal zahrnúť zoznam schválených ďalších sprostredkovateľov. Zoznam by sa potom mal aktualizovať v súlade so všeobecným alebo osobitným povolením vydaným prevádzkovateľom.
155. Ak sa prevádzkovateľ rozhodne udeliť **osobitné povolenie**, mal by písomne uviesť, na ktorého ďalšieho sprostredkovateľa a na akú spracovateľskú činnosť sa vzťahuje. Akúkoľvek následnú zmenu bude musieť pred jej prijatím najskôr povoliť prevádzkovateľ. Ak sa na žiadosť sprostredkovateľa o osobitné povolenie v stanovenej lehote neodpovie, mala by sa považovať za zamietnutú. Prevádzkovateľ by mal rozhodnúť o udelení alebo odoprení povolenia so zreteľom na svoju povinnosť využívať len sprostredkovateľov poskytujúcich „dostatočné záruky“ (pozri pododdiel 1.1⁷⁰).
156. Prevádzkovateľ môže prípadne udeliť **všeobecné povolenie** na využívanie ďalších sprostredkovateľov (v zmluve vrátane zoznamu takýchto ďalších sprostredkovateľov v prílohe k nej), ktoré by sa malo doplniť o kritériá výberu pre sprostredkovateľa (napr. záruky, pokiaľ ide o technické a organizačné opatrenia, odborné znalosti, spoľahlivosť a zdroje).⁷¹ V takejto situácii musí sprostredkovateľ včas informovať prevádzkovateľa o akomkoľvek plánovanom doplnení alebo nahradení ďalšieho sprostredkovateľa (sprostredkovateľov) s cieľom poskytnúť prevádzkovateľovi príležitosť namietat'.
157. Hlavný rozdiel medzi osobitným povolením a všeobecným povolením preto spočíva vo význame mlčania prevádzkovateľa: v prípade všeobecného povolenia sa skutočnosť, že prevádzkovateľ nevznesie námietku v stanovenej lehote, môže vykladať ako povolenie.
158. V oboch situáciách by zmluva mala obsahovať podrobnosti o harmonograme schválenia alebo namietania prevádzkovateľa a o tom, ako zmluvné strany zamýšľajú v tejto veci komunikovať (napr. vzorové dokumenty). Tento harmonogram musí byť primeraný vzhľadom na typ spracúvania, zložitosť činností zverených sprostredkovateľovi (a ďalším sprostredkovateľom) a vzťah medzi stranami. Okrem toho by zmluva mala obsahovať podrobnosti o praktických krokoch po námietke prevádzkovateľa (napr. uvedením lehoty, v rámci ktorej by prevádzkovateľ a sprostredkovateľ mali rozhodnúť, či sa spracúvanie ukončí).
159. Bez ohľadu na kritériá, ktoré prevádzkovateľ navrhol na výber poskytovateľov, sprostredkovateľ zostáva voči prevádzkovateľovi plne zodpovedný za plnenie povinností tohto ďalšieho

⁶⁹ Tieto informácie sú potrebné, aby prevádzkovateľ mohol dodržiavať zásadu zodpovednosti uvedenú v článku 24 a ustanovenia článku 28 ods. 1, článku 32 a kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁷⁰ Pozri časť II pododdiel 1.1 („Výber sprostredkovateľa“).

⁷¹ Táto povinnosť prevádzkovateľa vyplýva zo zásady zodpovednosti uvedenej v článku 24 a z povinnosti dodržiavať ustanovenia článku 28 ods. 1, článku 32 a kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

sprostredkovateľa (článok 28 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Sprostredkovateľ by si preto mal dať záležať, aby navrhoval len ďalších sprostredkovateľov, ktorí poskytnú dostatočné záruky.

160. Navyše, ak má sprostredkovateľ v úmysle využiť (povoleného) ďalšieho sprostredkovateľa, musí s ním uzavrieť zmluvu, ktorou sa mu ukladajú rovnaké povinnosti ako prevádzkovateľ uložil prvému sprostredkovateľovi, alebo tieto povinnosti musia byť uložené iným právnym aktom podľa práva EÚ alebo práva členského štátu. Celý reťazec spracovateľských činností sa musí upraviť písomnými dohodami. Uloženie „rovnakých“ povinností by sa malo vykladať skôr vo funkčnom než vo formálnom zmysle: Nie je potrebné, aby zmluva obsahovala presne rovnaké slová, ako sú slová použité v zmluve medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom, ale mala by zabezpečiť, aby boli povinnosti v podstate rovnaké. Okrem iného to znamená, že ak sprostredkovateľ poverí ďalšieho sprostredkovateľa vykonávaním určitej časti spracúvania, na ktorú sa niektoré povinnosti nemôžu vzťahovať, takéto povinnosti by sa nemali „štandardne“ zahrnúť do zmluvy s ďalším sprostredkovateľom, pretože by to viedlo len k neistote. Napríklad, pokiaľ ide o pomoc pri plnení povinností súvisiacich s porušením ochrany údajov, ďalší sprostredkovateľ môže oznamovať porušenie ochrany údajov priamo prevádzkovateľovi, ak s tým všetky tri strany súhlasia. V prípade takéhoto priameho oznámenia by však mal byť informovaný sprostredkovateľ a mala by mu byť poskytnutá kópia oznámenia.

2 DÔSLEDKY EXISTENCIE SPOLOČNÝCH PREVÁDZKOVATEĽOV

2.1 Transparentné určenie príslušných zodpovedností spoločných prevádzkovateľov za plnenie povinností podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov

161. V článku 26 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že spoloční prevádzkovatelia transparentne určia svoje príslušné zodpovednosti za plnenie povinností podľa tohto nariadenia a dohodnú sa na nich.
162. Spoloční prevádzkovatelia preto musia stanoviť „kto vykoná čo“ tak, že sa navzájom rozhodnú, kto bude musieť vykonať aké úlohy, aby sa zabezpečilo, že príslušné spoločné spracúvanie je v súlade s uplatniteľnými povinnosťami podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Inými slovami, z použitia pojmu „príslušné“ v článku 26 ods. 1 vyplýva, že zodpovednosť za plnenie povinností sa rozdelí. Nevylučuje sa tým skutočnosť, že v právnych predpisoch EÚ alebo členských štátov už môžu byť stanovené určité povinnosti pre každého spoločného prevádzkovateľa. V takom prípade by sa dohoda o spoločných prevádzkovateľoch mala zaoberať akýmikoľvek dodatočnými povinnosťami potrebnými na zabezpečenie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov, ktoré nie sú upravené v právnych ustanoveniach.⁷²
163. Cieľom týchto pravidiel je zabezpečiť, aby v prípade zapojenia viacerých aktérov, najmä v zložitých situáciách spracúvania údajov, bola jasne pridelená zodpovednosť za dodržiavanie pravidiel ochrany údajov, aby sa zabránilo zníženiu miery ochrany osobných údajov, alebo negatívnemu kompetenčnému sporu, ktorý by viedol k medzerám, v dôsledku ktorých niektoré povinnosti nie sú plnené žiadnou zo strán zapojených do spracúvania. Je potrebné objasniť, že všetky zodpovednosti

⁷² „Dohoda o spoločných prevádzkovateľoch by sa v každom prípade mala komplexne zaoberať všetkými povinnosťami spoločných prevádzkovateľov vrátane tých, ktoré už mohli byť stanovené v príslušných právnych predpisoch EÚ alebo členských štátov, a bez toho, aby bola dotknutá povinnosť spoločných prevádzkovateľov poskytnúť základné časti dohody o spoločných prevádzkovateľoch v súlade s článkom 26 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.“

musia byť rozdelené podľa skutkových okolností, aby sa dosiahla operatívna dohoda. EDPB konštatuje, že môžu nastať situácie, v ktorých vplyv jedného spoločného prevádzkovateľa a jeho skutočný vplyv komplikujú dosiahnutie dohody. Tieto okolnosti však nepopierajú existenciu spoločných prevádzkovateľov a nemôžu slúžiť na oslobodenie žiadnej zo strán od jej povinností podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

164. Konkrétnejšie sa v článku 26 ods. 1 stanovuje, že určenie ich príslušných zodpovedností (t. j. úloh) za plnenie povinností podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov vykonajú spoloční prevádzkovatelia „najmä“ pokiaľ ide o vykonávanie práv dotknutej osoby, a svoje povinnosti poskytovať informácie uvedené v článkoch 13 a 14, a to formou vzájomnej dohody, pokiaľ nie sú príslušné zodpovednosti prevádzkovateľov určené právom Únie alebo právom členského štátu, ktorému prevádzkovatelia podliehajú.
165. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že spoloční prevádzkovatelia musia vymedziť, kto presne bude zodpovedný za odpovedanie na žiadosti, v prípade, že dotknuté osoby uplatňujú svoje práva podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a za poskytovanie informácií ako sa vyžaduje v článkoch 13 a 14 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Týka sa to len vymedzenia v rámci ich vnútorného vzťahu, ktorá zo strán je povinná odpovedať na žiadosti ktorých dotknutých osôb. Bez ohľadu na akúkoľvek dohodu sa dotknutá osoba môže obrátiť na ktoréhokoľvek zo spoločných prevádzkovateľov v súlade s článkom 26 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Použitie výrazu „najmä“ však naznačuje, že povinnosti, ktoré má každá zúčastnená strana plniť a ktoré sú predmetom rozdelenia zodpovednosti ako sa uvádza v tomto ustanovení, nie sú vyčerpávajúce. Z toho vyplýva, že rozdelenie zodpovednosti za plnenie povinností medzi spoločných prevádzkovateľov sa neobmedzuje na témy uvedené v článku 26 ods. 1, ale zahŕňa aj iné povinnosti prevádzkovateľov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Spoloční prevádzkovatelia musia zabezpečiť, aby bolo celé spoločné spracúvanie plne v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov.
166. Spoloční prevádzkovatelia by mali pri určovaní svojich príslušných zodpovedností a súvisiacich povinností okrem tých, ktoré sú výslovne uvedené v článku 26 ods. 1, zväžiť okrem iného aj tieto opatrenia:
- Vykonávanie všeobecných zásad ochrany údajov (článok 5)
 - Právny základ spracúvania⁷³ (článok 6)
 - Bezpečnostné opatrenia (článok 32)
 - Oznámenie porušenia ochrany osobných údajov dozornému orgánu a dotknutej osobe⁷⁴ (články 33 a 34)
 - Posúdenia vplyvu na ochranu údajov (články 35 a 36)⁷⁵

⁷³ Hoci všeobecné nariadenie o ochrane údajov nebráni spoločným prevádzkovateľom používať pre rôzne spracovateľské operácie, ktoré vykonávajú, odlišný právny základ, odporúča sa, aby vždy, keď je to možné, pri konkrétnom účele použili rovnaký právny základ.

⁷⁴ Pozri aj usmernenia EDPB o oznámení porušenia ochrany osobných údajov podľa nariadenia 2016/679, WP250rev.01, v ktorých sa stanovuje, že spoloční prevádzkovatelia „stanovia, ktorá strana bude zodpovedná za plnenie povinností podľa článkov 33 a 34. Pracovná skupina podľa článku 29 odporúča, aby zmluvné dojednania medzi spoločnými prevádzkovateľmi zahŕňali ustanovenia, v ktorých sa určí, ktorý prevádzkovateľ bude mať vedúcu úlohu pri dodržiavaní povinností oznamovania porušení podľa GDPR, resp. ktorý prevádzkovateľ bude za toto dodržiavanie zodpovedný.“ (s. 13).

⁷⁵ Pozri aj usmernenia EDPB týkajúce sa posúdenia vplyvu na ochranu údajov, WP 248.rev01, v ktorých sa uvádza: „Keď spracovateľská operácia zahŕňa spoločných prevádzkovateľov, musia si presne vymedziť svoje povinnosti. V

- Využitie sprostredkovateľa (článok 28)
 - Prenosy údajov do tretích krajín (kapitola V)
 - Organizácia kontaktu s dotknutými osobami a dozornými orgánmi
167. Ďalšími témami, ktoré prichádzajú do úvahy v závislosti od konkrétneho spracúvania a úmyslu strán, sú napríklad obmedzenia používania osobných údajov na iný účel jedným zo spoločných prevádzkovateľov. V tejto súvislosti majú obidvaja prevádzkovatelia vždy povinnosť zabezpečiť, aby obaja mali právny základ pre spracúvanie. Niekedy sa v súvislosti s existenciou spoločných prevádzkovateľov osobné údaje poskytujú medzi prevádzkovateľmi. Z hľadiska zodpovednosti má každý prevádzkovateľ povinnosť zabezpečiť, aby sa údaje ďalej nespracúvali spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s účelmi, na ktoré ich pôvodne získal prevádzkovateľ, ktorý údaje poskytol.⁷⁶
168. Spoloční prevádzkovatelia môžu byť do určitej miery flexibilní pri vzájomnom rozdeľovaní a pridelovaní povinností pri konkrétnom spracúvaní, pokiaľ dokážu zabezpečiť úplný súlad so všeobecným nariadením o ochrane údajov. Pri pridelovaní povinností by sa mali zohľadniť faktory ako napríklad, kto je spôsobilý a schopný účinne zabezpečiť práva dotknutej osoby, ako aj dodržiavať príslušné povinnosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. EDPB odporúča zdokumentovať relevantné faktory a internú analýzu vykonanú s cieľom prideliť rôzne povinnosti. Táto analýza je súčasťou dokumentácie podľa zásady zodpovednosti.
169. Povinnosti nemusia byť rovnomerne rozdelené medzi spoločných prevádzkovateľov. V tomto zmysle SDEÚ nedávno konštatoval, že „*existencia spoločnej zodpovednosti nemusí nevyhnutne znamenať rovnakú zodpovednosť rôznych hospodárskych subjektov zapojených do spracovania osobných údajov*“.⁷⁷ Môžu však existovať prípady, keď nie je možné rozdeliť všetky povinnosti a všetci spoloční prevádzkovatelia budú možno musieť dodržiavať rovnaké požiadavky vyplývajúce zo všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pri zohľadnení povahy a kontextu spoločného spracúvania. Napríklad spoloční prevádzkovatelia, ktorí využívajú spoločné nástroje alebo systémy spracúvania údajov, musia zabezpečiť súlad najmä so zásadou obmedzenia účelu a prijať primerané opatrenia na zaistenie bezpečnosti osobných údajov spracúvaných spoločnými nástrojmi.
170. Ďalším príkladom je požiadavka, aby každý spoločný prevádzkovateľ viedol záznamy o spracovateľských činnostiach alebo vymenoval zodpovednú osobu, ak sú splnené podmienky článku 37 ods. 1. Takéto požiadavky nesúvisia so spoločným spracúvaním, ale vzťahujú sa na nich ako na prevádzkovateľov.

2.2 Rozdelenie zodpovedností sa musí uskutočniť prostredníctvom dohody

2.2.1 Forma dohody

171. V článku 26 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje nová povinnosť spoločných prevádzkovateľov, aby určili svoje príslušné zodpovednosti „*formou vzájomnej dohody*“. Právna forma

ich posúdení vplyvu na ochranu údajov by sa malo určiť, ktorá strana je zodpovedná za jednotlivé opatrenia navrhované na riešenie rizík a na ochranu práv a slobôd dotknutých osôb. Každý prevádzkovateľ by mal vyjadriť svoje potreby a vymeniť si užitočné informácie bez toho, aby vyzradil tajomstvá (napr. ochranu obchodných tajomstiev, duševné vlastníctvo, dôverné obchodné informácie) alebo zverejnil zraniteľné miesta.“ (s. 7).

⁷⁶ Každé poskytnutie informácií prevádzkovateľom musí mať právny základ a vyžaduje si posúdenie zlučiteľnosti bez ohľadu na to, či je príjemca samostatným prevádzkovateľom alebo spoločným prevádzkovateľom. Inými slovami, existencia vzťahu spoločného prevádzkovateľa automaticky neznamená, že spoločný prevádzkovateľ, ktorý prijíma údaje, ich môže zákonne spracúvať aj na ďalšie účely, ktoré presahujú rozsah spoločnej kontroly.

⁷⁷ Rozsudok vo veci Wirtschaftsakademie, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388, bod 43.

takejto dohody sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov nešpecifikuje. Spoloční prevádzkovatelia sa preto môžu slobodne dohodnúť na forme dohody.

172. Dohoda o rozdelení zodpovedností je okrem toho záväzná pre každého zo spoločných prevádzkovateľov. Dohodnú sa a *navzájom* sa voči sebe zaviazajú, že budú zodpovední za plnenie príslušných povinností uvedených v ich dohode ako za svoju zodpovednosť.
173. Preto v záujme právnej istoty, hoci sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov neuvádza právna požiadavka zmluvy alebo iného právneho aktu, EDPB odporúča, aby sa takéto dohody uzatvárali vo forme záväzného dokumentu, ako je zmluva alebo iný právne záväzný akt podľa práva EÚ alebo práva členského štátu, ktoré sa vzťahuje na prevádzkovateľov. Zabezpečila by sa tým istota, a umožnilo preukázanie transparentnosti a zodpovednosti. V prípade nedodržania v dohode stanoveného pridelenia umožňuje jej záväzná povaha jednému prevádzkovateľovi vyvodiť zodpovednosť voči druhému za to, čo bolo v dohode uvedené ako patriace do jeho zodpovednosti. Okrem toho, v súlade so zásadou zodpovednosti, používanie zmluvy alebo iného právneho aktu umožní spoločným prevádzkovateľom preukázať, že dodržiavajú povinnosti, ktoré im ukladá všeobecné nariadenie o ochrane údajov.
174. Spôsob rozdelenia zodpovedností, t. j. úloh, medzi jednotlivých spoločných prevádzkovateľov musí byť v dohode uvedený jasne a jednoducho.⁷⁸ Táto požiadavka je dôležitá, pretože zabezpečuje právnu istotu a zabraňuje možným konfliktom nielen vo vzťahu medzi spoločnými prevádzkovateľmi, ale aj vo vzťahu k dotknutým osobám a orgánom pre ochranu údajov.
175. EDPB odporúča na zlepšenie vymedzenia rozdelenia zodpovedností medzi stranami, aby sa v dohode uviedli aj všeobecné informácie o spoločnom spracúvaní, a to najmä uvedením predmetu a účelu spracúvania, druhu osobných údajov a kategórií dotknutých osôb.

2.2.2 Povinnosti voči dotknutým osobám

176. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa stanovuje niekoľko povinností spoločných prevádzkovateľov voči dotknutým osobám:

V dohode sa náležite zohľadnia príslušné úlohy spoločných prevádzkovateľov a ich vzťahy voči dotknutým osobám.

177. Na doplnenie vysvetlenia v oddiele 2.1 týchto usmernení, je dôležité, aby spoloční prevádzkovatelia v dohode objasnili svoju úlohu, „*najmä*“ pokiaľ ide o výkon práv dotknutej osoby a ich povinnosti poskytovať informácie uvedené v článkoch 13 a 14. V článku 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa zdôrazňuje význam týchto osobitných povinností. Spoloční prevádzkovatelia preto musia stanoviť a dohodnúť sa na tom, ako a kto bude poskytovať informácie a ako a kto bude poskytovať odpovede na žiadosti dotknutej osoby. Bez ohľadu na obsah dohody o tomto konkrétnom bode sa dotknutá osoba môže pri uplatňovaní svojich práv v súlade s článkom 26 ods. 3 obrátiť na ktoréhokoľvek zo spoločných prevádzkovateľov, ako sa vysvetľuje ďalej.
178. Spôsob stanovenia týchto povinností v dohode by mal „náležite“ t. j. presne odrážať realitu príslušného spoločného spracúvania. Ak napríklad iba jeden zo spoločných prevádzkovateľov komunikuje s

⁷⁸ Ako sa uvádza v odôvodnení 79 všeobecného nariadenia o ochrane údajov „[...] povinnosti a zodpovednosť prevádzkovateľov a sprostredkovateľov, a to aj v súvislosti s monitorovaním zo strany dozorných orgánov a ich opatreniami, si vyžaduje jasné rozdelenie povinností podľa tohto nariadenia vrátane prípadov, v ktorých prevádzkovateľ určuje účely a prostriedky spracúvania spoločne s inými prevádzkovateľmi“.

dotknutými osobami na účely spoločného spracúvania, takýto prevádzkovateľ by mohol byť v lepšej pozícii informovať dotknuté osoby a prípadne odpovedať na ich žiadosti.

Základné časti tejto dohody sa poskytnú dotknutým osobám

179. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby dotknutá osoba bola informovaná o „základných častiach dohody“. Dotknutej osobe musí byť napríklad úplne jasné, ktorý prevádzkovateľ slúži ako kontaktné miesto v súvislosti s uplatňovaním práv dotknutej osoby (bez ohľadu na skutočnosť, že môže uplatňovať svoje práva u každého spoločného prevádzkovateľa a voči každému spoločnému prevádzkovateľovi.). Povinnosť poskytnúť základné časti dohody dotknutým osobám je dôležitá v prípade existencie spoločných prevádzkovateľov, aby dotknutá osoba vedela, ktorý z prevádzkovateľov je za čo zodpovedný.
180. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa neuvádza, na čo by sa mal vzťahovať pojem „základné časti dohody“. EDPB odporúča, aby základné časti obsahovali aspoň všetky prvky informácií uvedených v článkoch 13 a 14, ktoré by už mala dotknutá osoba mať k dispozícii, a aby sa v dohode pre každý z týchto prvkov uviedlo, ktorý spoločný prevádzkovateľ je zodpovedný za jeho dodržiavanie. V základných častiach dohody musí byť uvedené aj kontaktné miesto, ak bolo určené.
181. Spôsob poskytovania takýchto informácií dotknutej osobe nie je uvedený. Na rozdiel od iných ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov (ako napríklad článku 30 ods. 4 o záznamoch o spracúvaní alebo článku 40 ods. 11 o registri schválených kódexov správania) sa v článku 26 neuvádza, že dostupnosť by mala byť „na požiadanie“ ani „zverejnením akýmkoľvek primeraným spôsobom“. Je preto na spoločných prevádzkovateľoch, aby rozhodli o najúčinnnejšom spôsobe poskytnutia základných častí dohody dotknutým osobám (napr. spolu s informáciami uvedenými v článku 13 alebo 14, v rámci politiky ochrany súkromia alebo na prípadnú žiadosť zodpovednej osoby, ak bola určená alebo kontaktnému miestu, ktoré mohlo byť určené). Spoloční prevádzkovatelia by mali zabezpečiť, aby sa informácie poskytovali konzistentne.

V dohode sa môže určiť kontaktné miesto pre dotknuté osoby

182. V článku 26 ods. 1 sa stanovuje možnosť, aby spoloční prevádzkovatelia určili v dohode kontaktné miesto pre dotknuté osoby. Takéto určenie nie je povinné.
183. Informácie o jednotnom spôsobe kontaktovania možných viacerých spoločných prevádzkovateľov umožňujú dotknutým osobám zistiť, na koho sa môžu obrátiť v súvislosti so všetkými otázkami týkajúcimi sa spracúvania ich osobných údajov. Okrem toho umožňuje viacerým spoločným prevádzkovateľom účinnejšie koordinovať svoje vzťahy a komunikáciu s dotknutými osobami.
184. Z týchto dôvodov a s cieľom uľahčiť výkon práv dotknutých osôb podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov EDPB odporúča spoločným prevádzkovateľom, aby takéto kontaktné miesto určili.
185. Kontaktným miestom môže byť prípadná zodpovedná osoba, zástupca v Únii (v prípade spoločných prevádzkovateľov, ktorí nie sú usadení v Únii) alebo akékoľvek iné kontaktné miesto, na ktorom možno získať informácie.

Bez ohľadu na podmienky dohody môžu dotknuté osoby uplatňovať svoje práva u každého spoločného prevádzkovateľa a voči každému spoločnému prevádzkovateľovi.

186. Podľa článku 26 ods. 3 dotknutá osoba nie je viazaná podmienkami dohody a môže uplatňovať svoje práva podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov u každého spoločného prevádzkovateľa a voči každému spoločnému prevádzkovateľovi.

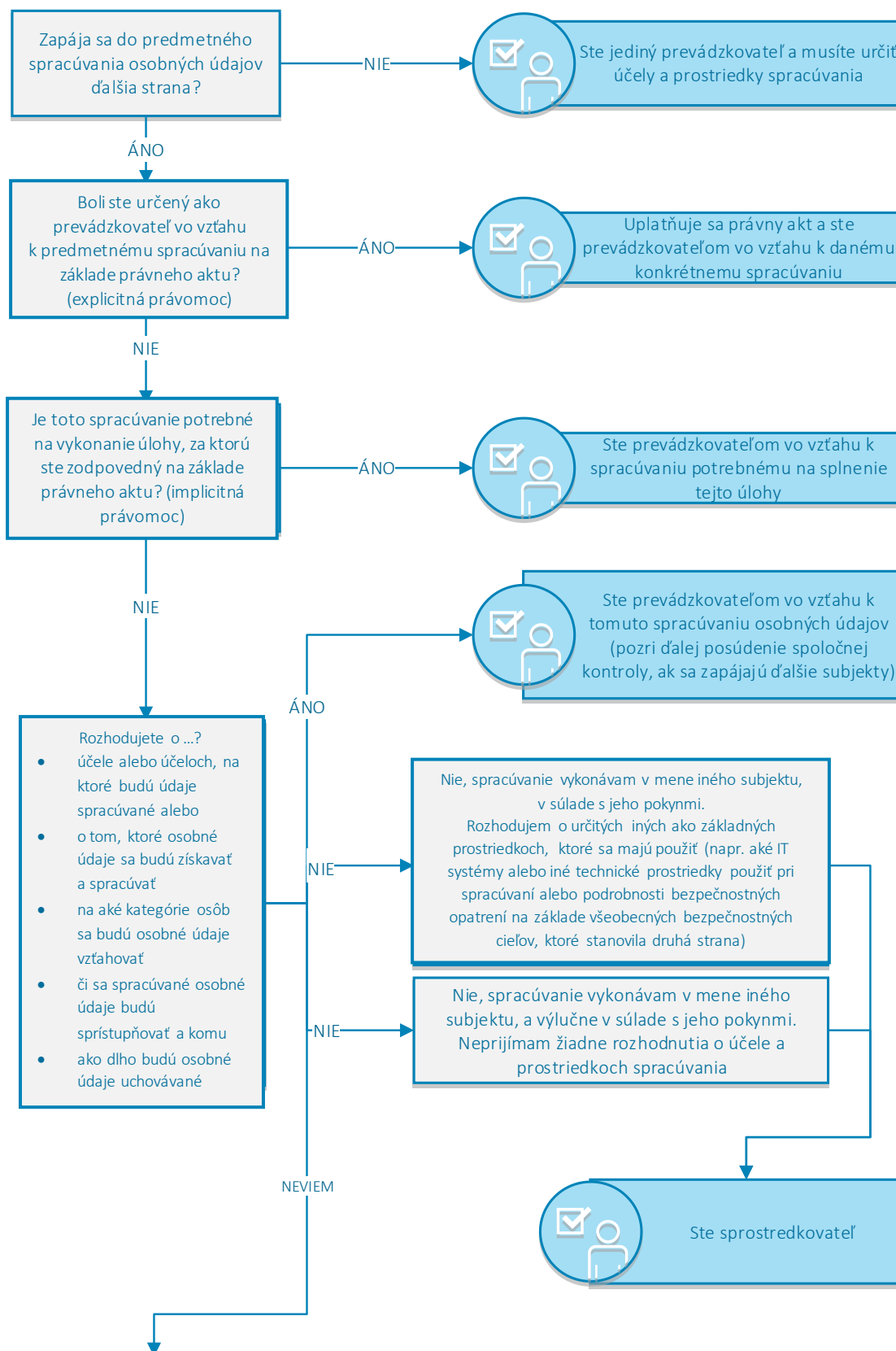
187. Napríklad v prípade spoločných prevádzkovateľov usadených v rôznych členských štátoch alebo ak je v Únii usadený len jeden zo spoločných prevádzkovateľov, dotknutá osoba sa môže podľa vlastného výberu obrátiť buď na prevádzkovateľa usadeného v členskom štáte svojho obvyklého pobytu alebo miesta výkonu práce, alebo na prevádzkovateľa usadeného inde v rámci EÚ alebo EHP.
188. Aj keď sa v dohode a v jej dostupných základných častiach uvádza kontaktné miesto na prijímanie a vybavovanie všetkých žiadostí dotknutých osôb, dotknuté osoby sa môžu rozhodnúť inak.
189. Preto je dôležité, aby spoloční prevádzkovatelia vopred stanovili, ako budú vybavovať odpovede na žiadosti, ktoré by mohli dostať od dotknutých osôb. V tejto súvislosti sa odporúča, aby spoloční prevádzkovatelia oznamovali prijaté žiadosti ostatným zodpovedným prevádzkovateľom alebo určenému kontaktnému miestu, aby sa umožnilo ich účinné vybavenie. Požiadavka, aby dotknuté osoby kontaktovali určené kontaktné miesto alebo zodpovedného prevádzkovateľa, by pre dotknutú osobu predstavovala nadmernú záťaž, ktorá by bola v rozpore s cieľom uľahčiť výkon jej práv podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

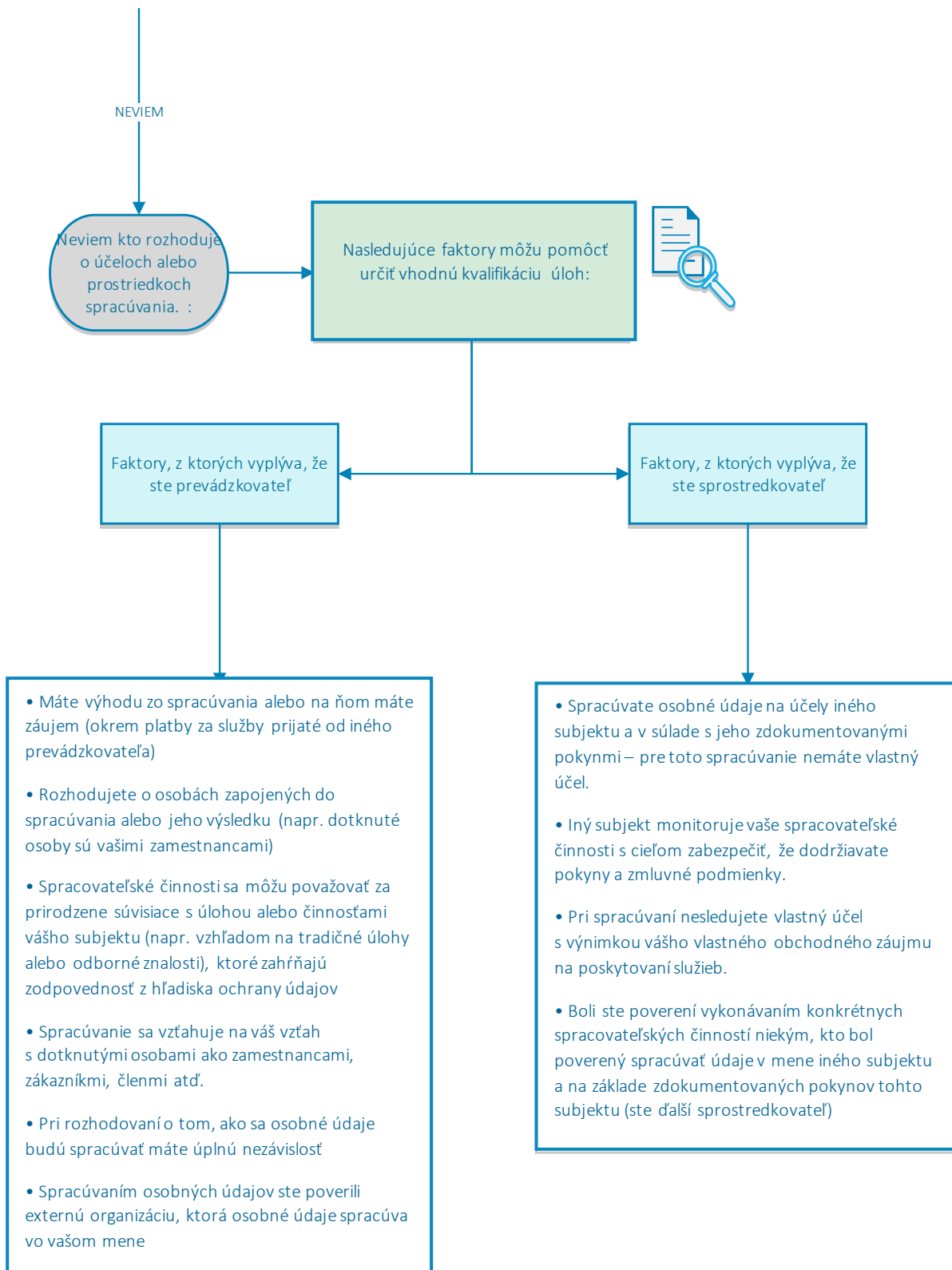
2.3 Povinnosti voči orgánom pre ochranu osobných údajov

190. Spoloční prevádzkovatelia by mali v dohode stanoviť spôsob, akým budú komunikovať s príslušnými dozornými orgánmi pre ochranu údajov. Takáto komunikácia by mohla zahŕňať prípadné konzultácie podľa článku 36 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, oznámenia o porušení ochrany osobných údajov a určenie zodpovednej osoby.
191. Je potrebné pripomenúť, že orgány pre ochranu osobných údajov nie sú viazané podmienkami dohody, či už v otázke určenia strán ako spoločných prevádzkovateľov alebo určeného kontaktného miesta. Orgány sa preto pri vykonávaní svojich právomocí podľa článku 58 v súvislosti so spoločným spracúvaním môžu obrátiť na ktoréhokoľvek zo spoločných prevádzkovateľov.

Príloha I – Vývojový diagram uplatňovania pojmov prevádzkovateľ, sprostredkovateľ a spoloční prevádzkovatelia v praxi

Po známka: náležitý posúdenie úlohy každého zo zúčastnených subjektov si vyžaduje najskôr identifikáciu konkrétneho spracúvania osobných údajov a jeho presného účelu. V prípade zapojenia viacerých subjektov je potrebné posúdiť, či sa účely a prostriedky určujú spoločne, čo vedie k existencii spoločných prevádzkovateľov.

Spoloční prevádzkovatelia – Ak ste prevádzkovateľom a na spracúvaní osobných údajov sa zúčastňujú ďalšie strany:

